

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121275239
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121275239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu SMN s.r.o., so sídlom Ladislava Hudeca 15326/2A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52 493 032, zast. JUDr. Erikom Štěpánekom, advokátom, so sídlom Ladislava Hudeca 15326/2A, 974 01 Banská Bystrica proti žalovanému Poľnohospodárska spoločnosť, a.s., so sídlom Š. Moyses 427/81, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 45 939 292, zas. 1/ Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000 a 2/ Legal s.r.o., so sídlom Vajanského 384/12, 966 22 Lutila, IČO: 47 248 726 o zaplatenie 51.770,98 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 28Cb/5/2021-603 zo dňa 10. mája 2022 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 28Cb/5/2021-603 zo dňa 10. mája 2022 potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete žalobu zamietol. V druhej výrokovej vete priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 51.770,98 Eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Poľnohospodárske družstvo Stará Kremnička, IČO: 00 210 536 (ďalej aj „PDSK“ alebo „zhotoviteľ“) vykonal pre žalovaného poľnohospodárske práce na jeho pozemku, a to mulčovanie, kosenie, obracanie, riadkovanie, balenie hmoty lisom, fóliovanie senáže, mulčovanie okrajov výklopným mulčovačom, uskladnenie senáže v priestoroch žalovaného, zvoz balíkov a presuny strojov. Za uvedené práce PDSK vystavil žalovanému dňa 04.09.2020 faktúru číslo 2020/UC/600/0000062038 s variabilným symbolom XXXXX na sumu 40.398,53 Eur s DPH so splatnosťou 18.09.2020 a dňa 04.09.2020 faktúru číslo 2020/UC/600/0000062028 s variabilným symbolom XXXXX na sumu 11.372,45 Eur s DPH, splatnú 18.09.2020, a to na spotrebný materiál, ktorý poskytol žalovanému s vyššie uvedenými službami. Podľa žalobcu do konca vykonávania nebolo dielo žalovaným reklamované a v lehote bez zbytočného odkladu nebolo žalobcovi doručené žiadne oznámenie o vadách. Právny predchodca žalobcu PDSK postúpil pohľadávku vo výške 51.770,98 Eur voči žalovanému Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2020, čo postupca oznámil žalovanému Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2020. Dlžná suma zo strany žalovaného uhradená nebola.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že vzhľadom na obranu žalovaného o nedoručení faktúr a oznámenia o postúpení pohľadávky žalobca poukazoval na to, že sídlo žalovaného bolo

nezmenené až do 28.09.2020 a predchodcovi žalobcu žalovaný neoznámil zmenu sídla pred týmto dátumom. Vzhľadom na ďalšiu obranu žalovaného žalobca uvádzal, že prípadná platnosť alebo existencia zmluvy o postúpení pohľadávky nemá vplyv na povinnosť žalovaného plniť a ani na aktívnu legitímáciu žalobcu, keďže existuje relevantné oznámenie postupcu, t.j. PDSK o postúpení pohľadávky. Žalovaný sa dozvedel najneskôr o postúpení pohľadávky z opätovného Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 11.11.2020, ktoré mu bolo doručené, keďže ho sám žalovaný predložil. Žalovaný ani neoznámil žalobcovi ako postupníkovi podľa § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) existenciu svojich na započítanie spôsobilých pohľadávok bez zbytočného odkladu. Vo vzťahu k dohode o cene diela tvrdil, že jeho predchodca PDSK dňa 01.06.2020 zaslal návrh jednotkových cien žalovanému, ktorý reagoval na návrh dňa 03.06.2020 tak, že požiadal predchodcu žalobcu PDSK o ekologický certifikát a dňa 07.06.2020 o začatie vykonávania prác.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že podľa žalobcu rozsah prác (vyjadrenie zo dňa 25.01.2022 na čl. 185 spisu) bol dohodnutý podľa písomnej komunikácie prostredníctvom elektronickej pošty zo dňa 20.05.2020 a 30.05.2020 a cena bola zo strany PDSK navrhnutá dňa 01.06.2020 príslušnými jednotkovými cenami. PDSK vykonalo pre žalovaného práce v dohodnutom rozsahu, dohodnutých cenách a následne vystavilo faktúry za vykonané práce a spotrebovaný materiál. Vo vyjadrení žalobcu zo dňa 28.02.2022 žalobca uviedol, že hoci bola medzi žalovaným a PDSK ústne uzavretá zmluva o dielo, jej obsah z hľadiska rozsahu a druhu vykonávaných prác nezodpovedal písomnej komunikácii zo dňa 20.05.2020 a 30.05.2020, ale v priebehu vykonávania prác sa menil rozsah diela, ako aj samotné práce na základe ústnej dohody medzi žalovaným a zhotoviteľom PDSK, ktorý postupoval podľa pokynov žalovaného. Podľa žalobcu obsah písomnej dokumentácie zo dňa 20.05.2020 a 30.05.2020, ako aj zo dňa 01.06.2020 predstavuje rámcovú dohodu o zmluve o dielo, kedy si strany dohodli miesto vykonávania diela (pôdne diely uvádzané v tabuľkách), druh prác, ktoré mali byť vykonávané a jednotkovú cenu a konkretizácia konkrétnych pôdnych dielov, na ktorých sa mali práce vykonávať zhotoviteľom a na ktorých mal práce vykonávať aj zamestnávateľ žalovaného ako objednávateľa, ako aj druh prác vyplývala z ústnej komunikácie medzi žalovaným a PDSK, na základe ktorej boli uzatvárané jednotlivé čiastkové zmluvy o dielo. Celková výmera pôdnych dielov, na ktorých mali byť vykonávané práce, vyplývala z tejto mailovej komunikácie, spolu v rozsahu 541,04 ha výmery pôdnych dielov, z toho na 481,66 ha mali byť vykonávané poľnohospodárske činnosti zhotoviteľom, ako aj žalovaným, iné ako pasenie. Z faktúr vystavených PDSK vyplýva, že tento vykonával poľnohospodárske činnosti - mulčovanie a kosenie na pôdnych dieloch v celkovej výmere 338,80 ha, žalovaný prostredníctvom svojho zamestnanca nakosil 45 ha a 35,54 ha považoval žalovaný za nedotiahnutých, t.j. spolu v rozsahu 80,54 ha. Po sčítaní týchto výmer tvrdených žalobcom a výmer, o ktorých žalovaný uvádzal, že ich spracoval, alebo že neboli dotiahnuté je výsledná výmera 419,34 ha. PDSK teda vyúčtoval vo faktúrach len tie výmery, ktoré skutočne spracoval. Vo vzťahu k vadám diela, ktoré žalovaný v rámci procesnej obrany namietal žalobca tvrdil, že PDSK ako zhotoviteľ sa pri vykonávaní prác riadil pokynmi žalovaného a jeho zamestnanca p. T. a preto ako zhotoviteľ za vady nezodpovedá. Aj v prípade zodpovednosti za vady, ak sa jedná o vady zistiteľné, mali byť reklamované bez zbytočného odkladu od ich zistenia, čo sa nestalo. Nedodržanie časového harmonogramu bolo spôsobené počasím a presný harmonogram na dokončenie diela určený nebol. Pokiaľ žalovaný ako objednávateľ určil určité plochy na výkon prác v určitom čase, zhotoviteľ tieto práce vykonal s upozornením, že takýto postup bude mať vplyv na kvalitu tovaru. Technické zariadenia zhotoviteľa boli nastavené výrobcom, zhotoviteľ tieto nastavenia v súlade s podmienkami záruky nie je oprávnený meniť. Kosba aj mulčovanie boli vykonané správnym technologickým postupom a zhotoviteľ písomne upozornil žalovaného na nevhodnosť pokynov a na ich vplyv na kvalitu produkcie. Zhotoviteľ PDSK preto nezodpovedá za vady senáže. Nejde ani o vady diela, ale senáže spôsobené kvalitou dopestovanej produkcie. Podľa žalobcu z e-mailu žalovaného zo dňa 04.09.2020 nevyplýva rozsah vád diela ani ich konkretizácia nezameniteľným spôsobom. Pokiaľ v tomto e-maile žalovaný oznamoval vady termínov plnenia k 35,54 ha pôdnych dielov, ktoré zhotoviteľ ani nefakturoval, tieto boli z vykonávania diela vyňaté na základe ústnej dohody medzi žalovaným a zhotoviteľom, pretože ich nebolo objektívne možné obhospodáriť. Podľa žalobcu žalovaný oznámil vady tovaru zhotoviteľovi oneskorene až e-mailom zo dňa 04.09.2020, t.j. 25 dní potom, ako vady zistil alebo musel zistiť, keďže už 10.08.2020 si objednal rozbor objemových krmív, hoci vady sa mali prejavovať hnilobným zápachom a potrhaným obalom. Žalovaný kvalifikovaným spôsobom nezvolil ani nárok z vád, keď prvotnú voľbu nárokov z vád uplatnil až 13.04.2021, kedy požiadal PDSK ako zhotoviteľa o odstránenie vady v primeranej lehote. Vzhľadom na včasné neoznámenie nárokov z vád, žalovanému patria len nároky ako pri nepodstatnom porušení zmluvy. Odstrániť vady diela spočívajúce vo výkonoch nie je možné. Žalovaný preto svojim konaním v

apríli a máji 2021 v rozpore s § 436 ods. 2 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“), ako aj so zásadami poctivého obchodného styku vytváral podmienky pre odstúpenie od zmluvy, hoci toto právo stratil v dôsledku vlastnej pasivity pri oznamovaní nárokov z väd. Žalovaný pri nepodstatnom porušení mal právo voľby len na odstránenie vady alebo na zľavu z ceny. Žalovaný si uplatňuje v inom konaní pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9Cb/6/2021 nárok na náhradu škody voči zhotoviteľovi PDSK vo výške 84.534,64 Eur, ktorej výška bola určená ako hodnota sena a senáže, ktoré malo byť v dôsledku väd zničené. Žalovaný si teda uplatňuje už nárok obdobný nároku z väd (nároku na zľavu z ceny diela) a priznanie takéhoto nároku z väd a uplatňovanie v tomto konaní by mali za následok duplicitné uplatnenie totožného nároku, kedy by žalovanému bola priznaná zľava z ceny diela a súčasne náhrada škody vychádzajúca z ceny diela vykonaného bez väd.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný namietal nárok uplatnený žalobcom v celom rozsahu. Tvrdil, že faktúry uvedené žalobcom vo svojom účtovníctve nevedie, neboli mu doručované, pretože boli adresované na adresu, kde žalovaný už nemal svoje sídlo, o čom zhotoviteľ, t.j. PDSK vedel najneskôr k 25.08.2020. Na prvom stretnutí dňa 08.09.2020 už v nových priestoroch žalovaného tomuto bolo oznámené vystavenie uvedených faktúr, avšak postúpenie pohľadávok žalovanému oznámené nebolo. V priebehu celého konania žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu, keď podľa žalovaného nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z PDSK na žalobcu. Podľa žalovaného v čase postúpenia pohľadávky neboli faktúry riadne doručené, nemohli byť ani splatné a postúpenie pohľadávky je neplatné. Samotná zmluva o postúpení pohľadávky, ak existuje, je neplatná, pretože išlo o postúpenie neexistujúcej pohľadávky, pričom postúpenie nebolo urobené vážne, pretože ešte aj po dátume 04.09.2020, kedy malo dôjsť k postúpeniu, ohľadne splnenia záväzkov stále so žalovaným komunikovalo PDSK ako zhotoviteľ a vystaviteľ faktúr, ktoré sa zúčastnilo aj spoločného rokovania 18.09.2020 a pracovnej návštevy ohľadne nedoručených faktúr dňa 08.09.2020 a 06.11.2020, pričom žiadal o ich uhradenie nie v prospech žalobcu, ale PDSK. Žalovaný namietal, že aj keď zhotoviteľ PDSK vykonal určité práce, nedošlo medzi žalobcom a PDSK k dohode ohľadne ceny za vykonané práce a dodané služby, keď napr. veci určené na vykonanie diela uvedené vo faktúre s VS: XXXXX v sume 11.372,45 Eur nie sú v komunikácii medzi žalovaným a PDSK vyčíslené ani jednotkovo a nie je preukázané ani použitie tohto materiálu a jeho spotreba. Táto cena mala byť súčasťou ceny diela podľa faktúry s VS: XXXXX na sumu 40.398,63 Eur. Žalovaný namietal, že tiež rozsah prác vykonaných PDSK nebol odsúhlasený, niektoré práce napr. kosenie, nakladanie balíkov pred ich zvozom, ukladanie balíkov na farme do senníka realizoval zamestnanec žalovaného ich strojmi a preto bolo potrebné kontrolovať jednotlivé operácie zrealizované na každom kultúrnom diely samostatne a aj ich odsúhlasiť. Evidencia žalovaného a PDSK ohľadne rozsahu vykonaného diela sa na základe e-mailov PDSK zo dňa 25.08.2020 a 31.08.2020 líšia. Zhotoviteľ PDSK prisľúbil ukončenie prác do konca júla 2020, avšak neboli splnené požiadavky na spôsob uskladnenia, cenu a dĺžku prác. Žalovaný poukazoval na nevhodný spôsob zvozu balíkov zvolený zhotoviteľom, na moknutie neuskladnených balíkov na lúčkach, na poškodenie balíkov senáže s roztrhnutým obalom, na čo bol už zhotoviteľ PDSK dňa 03.07.2020 upozornený prostredníctvom aplikácie WhatsApp. Žalovaný poukázal aj na nevhodnú kvalitu sena v balíkoch, o čom si nechal vykonať rozbor kvality spoločnosťou MIKROP a na túto skutočnosť bol žalovaný upozornený v e-maile zo dňa 04.09.2020, čím bola splnená povinnosť vytknúť zhotoviteľovi vady po ich zistení. K vybavenia reklamácie spôsobom dohodnutým na osobnom stretnutí 18.09.2020, a to poskytnutím zľavy z ceny a odvozu nekvalitných balíkov, nedošlo. Žalovaný tvrdil, že dodaný tovar a poskytnuté služby zo strany PDSK namietal už počas ich poskytovania v letných mesiacoch roku 2020, reklamoval ich v dňoch 04.09.2020, 27.10.2020, 31.10.2020 a 09.11.2020, ktoré reklamácie vybavené neboli. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že žalovaný vo vyjadrení dňa 31.05.2021 uviedol, že podaním zo dňa 19.05.2021 doručeným zhotoviteľovi PDSK dňa 20.05.2021 odstúpil od predmetnej zmluvy o dielo. Podľa žalovaného, ak neexistuje iná dohoda, potom zhotoviteľovi vzniká nárok na zaplatenie ceny diela po riadnom vykonaní, pričom dielo nie je riadne vykonané, ak má vady. Ak má dielo vady a nedorobky, nemožno ho považovať za vykonané ani vtedy, ak ho objednávateľ prevezme a zhotoviteľovi v takom prípade nevznikne právo na zaplatenie ceny diela. V priebehu konania žalovaný poukazoval na záväzný termín kosenia ku dňu 22.06.2014 a do 06.07.2020 bolo povinnosťou spracovať a odviezť pokosenú hmotu z poľnohospodárskych pozemkov na farmu. Účastníci zmluvy o dielo sa dohodli s ponechaním týždňovej rezervy na konečnom termíne plnenia do 15.07.2020. Dňa 04.06.2020 museli byť práce po dobu 18 dní prerušené do 22.06.2020 pre nepriazeň počasia. Termín ukončenia diela sa posunul o 18 dní, t.j. na deň 10.07.2020 a na spracovanie a odvoz pokosenej hmoty z pozemkov na farmu na deň 24.07.2020. Ani takto predĺžený termín zhotoviteľ PDSK nedodrжал. PDSK ani nedokončil dohodnuté dielo a žalovaný poukázal na to, že balíky sena a senáže, ktorý dorobil

žalovaný alebo tretie osoby boli dorobené bez väd neskôr, a to potom, čo PDSK odovzdalo balíky senáže. Všetky plochy, ktoré žalovaným dňa 04.09.2020 v e-maile adresovanom zástupcovi zhotoviteľa p. I. v bode 9. boli vytknuté ako neobrobené, nakoniec žalovaný obrobil vo vlastnej réžii alebo prostredníctvom tretích osôb po dátume 04.09.2020, takže tieto plochy obrobiteľné boli. PDSK nedokončilo dielo a neobrobilo 35,54 ha, pričom podľa samotného vyjadrenia p. I. ako zástupcu zhotoviteľa dielo bolo objednané ako celok a malo sa odovzdať ako celok. Vo vzťahu k účtovaniu spotrebného materiálu samostatnou faktúrou žalovaný poukazoval na to, že nikde neboli odsúhlasené jednotkové množstvá ani ceny tohto materiálu. Znalecký posudok prof. Gálik konštatuje, že ovinutie balíkov bolo urobené nesprávne, nedostatočne, nesprávne bol použitý obalový materiál, ktorý bol jedným z faktorov, ktoré viedli k nekvalitným produktom, nepoužiteľným na výkrm zvierat. Podľa žalovaného nebola uzavretá písomná zmluva o dielo a neboli ústne dohodnuté iné podmienky pre splatnosť ceny diela ako sú uvedené v § 548 ods. 1 ObZ. Odovzdaním a prevzatím diela s vadami preto nedošlo k splneniu záväzku predchodcu žalobcu ako zhotoviteľa a preto mu nevzniklo ani právo na zaplatenie ceny diela ako celku. Na základe vzájomnej dohody malo právo na zaplatenie ceny diela vzniknúť po dokončení diela bez väd a po odsúhlasení rozsahu prác vykonaných zhotoviteľom, ktoré by preukazovalo rozsah vykonaného diela a oprávnenosť vystavenia faktúr. Zhotoviteľ PDSK vystavil a postúpil sporné faktúry, ku ktorým však voči žalovanému ako objednávateľovi nepreukázal a nepredložil dôkaz o rozsahu vykonaného diela. Žalovaný sám zistil, kde zhotoviteľ práce nevykonal, pričom k dohode o zmene rozsahu diela nedošlo. Sporné dielo bolo vadné, malo nedorobky, nebolo vykonané celé, preto ho nemožno považovať za dielo vykonané ani vtedy, ak ho objednávateľ prevzal. Zhotoviteľovi preto nevzniklo právo na zaplatenie ceny diela. Tento neodovzdal kompletne dielo, na ktorého vykonanie sa zaviazal a nenastali podmienky na vyhotovenie konečnej faktúry, ktorá bola vyhotovená predčasne a neplatná je preto aj jej postúpenie. Podľa žalovaného predmetom diela bolo aj dorobenie balíkov sena a senáže v kvalite zodpovedajúcej poľnohospodárskej činnosti žalovaného. Odovzdaním a prevzatím diela s vadami nedošlo k splneniu záväzku predchodcu žalobcu ako zhotoviteľa a preto mu nevzniklo ani právo na zaplatenie ceny diela, pričom včasným uplatnením zodpovednosti za vady zo strany žalovaného zaniklo právo PDSK na zaplatenie ceny diela a preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože pohľadávka ako právo na peňažné plnenie v čase postúpenia neexistovala.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že právny zástupca žalobcu uvádzal, že v zmysle Obchodného zákonníka pokiaľ má dodané dielo vady, mení sa vzťah medzi zmluvnými stranami - zhotoviteľom a objednávateľom tak, že ich zmluvné povinnosti sa menia na nároky z väd. Pokiaľ bolo aj dodané prípadne dielo s vadami, nárok na cenu diela vznikol a môže byť modifikovaný len prípadne uplatneným nárokom z väd v podobe zľavy z ceny diela. Objávateľ, teda žalovaný bol povinný oznámiť vady diela riadne a včas, inak mu nároky z väd nemožno priznať, pričom toto splnené nebolo. Okrem toho je potrebné si nárok z väd uplatniť. Zhotoviteľ upozornil žalovaného na nevhodnosť jeho pokynov (nevhodné obdobie na balíkovanie senáže s poukazom na počasie a vlhké prostredie) a napriek tomu žalovaný trval na týchto pokynoch vo vzťahu k vyhotoveniu, resp. v pokračovaní v diele. Žalovaný neoznámil svoje nároky z väd bez zbytočného odkladu po reklamácii väd a teda v zmysle ObZ má len nároky ako pri nepodstatnom porušení zmluvy. Tieto nároky sú odstránenie väd, ak sú tieto odstrániteľné alebo nárok na zľavu z ceny diela. Podľa samotného žalovaného vady na predmete diela nie sú odstrániteľné a preto nemohol vyzývať zhotoviteľa na ich odstránenie. Žalovaný teda nemohol uplatniť ako nárok z väd odstúpenie od zmluvy, pretože toto by bolo možné len pri podstatnom porušení zmluvy, za predpokladu, že by nepremeškal lehotu uplatniť nárok z väd bez zbytočného odkladu po reklamácii, čo však premeškal. Vo vzťahu k znaleckému posudku č. 4/2020 žalovaný namietal, že nie je zrejmé, akým spôsobom osoba, ktorá vykonávala odbery vzoriek z balíkov sena a senáže, zidentifikovala tieto konkrétne balíky sena a senáže, ktoré mali byť predmetom diela, vykonaného zo strany právneho predchodcu žalobcu. Podľa zástupcu žalobcu v konaní v skutočnosti nie je rozpor v skutkových tvrdeniach žalobcu a žalovaného ohľadom rozsahu vykonaných prác, keď celý súčet všetkých uvádzaných výmer, na ktorých boli vykonané operácie v podobe buď kosby alebo mulčovania alebo pastvy sú 474,69 ha. Tvrdenie o rozsahu prác prezentované zhotoviteľom PDSK, resp. žalobcom a na druhej strane tvrdenie žalovaného o ním vykonaných prácach, resp. prácach vykonaných zo strany tretej osoby nie sú vo vzájomnom rozpore. Podľa zástupcu žalobcu si žalovaný v priebehu konania neuplatnil nárok na zľavu z ceny diela, pričom neboli splnené predpoklady na odstúpenie od zmluvy podľa § 437 ods. 5 ObZ. Zástupca žalobcu uviedol, že postúpená bola len pohľadávka na zaplatenie ceny diela, pričom postúpiť nemožno celý právny vzťah, nakoľko jeho súčasťou sú aj vzájomné povinnosti a tieto bez súhlasu druhého účastníka zmluvy postúpiť nemožno. Predpokladom aktívnej legitímácie v súdnom konaní nie je existencia zmluvy o postúpení pohľadávky ani jej platnosť, postačuje

pokiaľ postúpca zaslal dlžníkovi relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky. Podľa zástupcu žalobcu predmetom zmluvy o dielo nebolo dodanie balíkov sena a senáže, ale vykonávanie poľnohospodárskych činností a tomu zodpovedá aj dohoda na jednotkových cenách. Pokiaľ žalovaný namietal nedodanie diela ako celku, takéto nedodanie predstavuje vadu diela a teda zakladá prípadné nároky z väd, pričom to nemôže brániť vzniku nároku na zaplatenie ceny diela. Ak by mal byť vznik nároku na zaplatenie ceny diela podmienený oznámením nároku z väd diela a ich vysporiadaním, znamenalo by to, že v prípade, ak dielo má vady a tieto sú oznámené, ale objednávateľ neoznámí voľbu nároku z väd, zhotoviteľovi by nikdy nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela. Oznámením nároku z väd diela sa zmluva mení a následne je predmetom vysporiadania samotný nárok z väd.

7. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že právny zástupca žalovaného v priebehu konania poukazoval na to, že nie je zrejmé na základe čoho boli predmetné faktúry vystavené, na aký rozsah prác mali byť vystavené, neexistuje žiadny protokol o prebratí akýchkoľvek prác a na základe čoho právny predchodca žalobcu dospel k fakturovaným sumám. Žalovaný nerozporuje, že si u právneho predchodcu žalobcu objednal vykonanie určitých prác a že nejaké práce z jeho strany boli vykonané, je však sporný rozsah týchto prác a ich obsah, resp. predmet. K samotným vadám zástupca žalovaného uviedol, že len na základe potrhaného balíka senáže nie je možné zistiť vizuálne, aká je kvalita tejto senáže a či vyhovuje požiadavkám na kvalitu. Preto bolo nevyhnutné, aby žalovaný zabezpečil skontrolovanie týchto vytvorených balíkov sena a senáže akreditovanými spoločnosťami, konkrétne spoločnosťou MIKROP a dal si vyhotoviť aj znalecký posudok za účelom posúdenia kvality týchto balíkov. Pokiaľ žalobca spochybňoval identifikáciu balíkov, dňa 18.09.2020 sa uskutočnilo osobné stretnutie na farme Lutilla, kde boli predmetné balíky uskladnené, za účasti aj p. I., tzn. štatutárneho zástupcu zhotoviteľa, kde spolu všetci prechádzali dodané balíky sena a senáže, pričom sám štatutár zhotoviteľa potvrdil, že ich kvalita je nedostatočná. Na tomto osobnom stretnutí dňa 18.09.2020 bolo medzi objednávateľom a zhotoviteľom dohodnuté, že zhotoviteľ poškodené balíky odnesie a za tieto balíky nebude účtovať cenu, k čomu nedošlo. Zotrval na tvrdení o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky na žalobcu, pričom jedným z dôvodov je nesúlad medzi pohľadávkou, ktorá mala byť postúpená a uplatnenou sumou vo faktúre s VS XXXXX, kde zrejme došlo k navýšeniu o DPH dvojnásobne. Aj z vyjadrenia svedka I. vyplynulo, že obsah a rozsah predmetného diela bol zo strany objednávateľa stanovený e-mailami zo dňa 20.05. a 30.05.2020. Sám tento svedok uviedol, že zo strany zhotoviteľa nedošlo k vykonaniu celkového rozsahu diela podľa týchto e-mailov a potvrdil, že neboli vykonané práce, ktoré uviedol zástupca žalovaného p. Beniak v e-maile dňa 04.09.2020 v bode 9. Keďže v čase, keď malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, nedošlo k vykonaniu diela v celom rozsahu, s poukazom na § 548 ObZ zhotoviteľovi nevznikol nárok na peňažné plnenie za dielo a teda nemohol v tom čase postúpiť pohľadávkou na zaplatenie ceny diela. V priebehu zmluvného vzťahu medzi zhotoviteľom a objednávateľom nedošlo k žiadnej dohode o zmene rozsahu diela vo vzťahu ku kultúrnym dielom, ktoré sú uvedené v bode 9. e-mailu zo dňa 04.09.2020. Svedok I. sám bral dielo ako celok. Podľa žalovaného nedošlo k dokončeniu diela ako celku a k jeho protokolárnemu odovzdaniu. Celý objednaný rozsah diela nebol zo strany zhotoviteľa vykonaný. V zmysle predmetnej zmluvy o dielo malo byť dielo dodané ako celok, čo vyplýva z výpovede ako svedka I., tzn. štatutárneho zástupcu zhotoviteľa, tak aj p. Beniaka - štatutárneho zástupcu objednávateľa.

8. Okresný súd po vykonanom zistení dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Konštatoval, že medzi žalovaným ako objednávateľom a Poľnohospodárskym družstvom Stará Kremnička (PDSK) ako zhotoviteľom došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo a na tento vzťah sa aplikuje vzhľadom na postavenie účastníkov zmluvy Obchodný zákonník.

9. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v konaní bol preukázaný predmet a rozsah diela, keď záväzok zhotoviteľa spočíval jednak v poľnohospodárskych činnostiach, a to mulčovanie trávnatých plôch alebo ich kosenie a následnom spracovaní pokosenej trávy na balíky sena a senáže, čo zahŕňa aj viaceré na seba naväzujúce úkony (obracanie, riadkovanie, lisovanie, sieťkovanie, fóliovanie senáže), vrátane prevozu týchto balíkov a ich uskladnenie v priestoroch objednávateľa, t.j. žalovaného. Okresný súd dospel k záveru, že predmetom zmluvy o dielo bol aj samotný výsledný produkt, t.j. balíky sena a senáže, čiže hmotne zachytený výsledok činnosti zhotoviteľa a teda dielo spočívalo aj v zhotovení veci podľa § 560 ods. 4 ObZ, v dôsledku čoho zhotoviteľ zodpovedal aj za akosť a vyhotovenie balíkov sena a senáže, ktoré mali zodpovedať účelu, na ktorý sa spravidla používajú podľa § 420 ods. 1 a 2 ObZ. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že predmet a rozsah diela bol špecifikovaný v e-mailoch, ktoré štatutárny zástupca objednávateľa zaslal štatutárnemu zástupcovi zhotoviteľa v dňoch

21.05.2020 a 30.05.2020, ktorých prílohou boli tabuľky osobitne pre lokalitu Lutila a lokalitu Slaská obsahujúce konkrétny zoznam pôdnych dielov označených kódom LPIS s uvedením výmery, ktorú treba na každom z nich spracovať a činnosti, ktoré bolo treba na každom vykonať (kosenie na seno/senáž, mulčovanie). Podľa okresného súdu tento záver potvrdil aj žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 25.01.2022, t.j. pred výsluchom svedka I., v ktorom uviedol, že rozsah prác bol medzi účastníkmi zmluvy o dielo dohodnutý podľa písomnej komunikácie prostredníctvom elektronickej pošty. Aj svedok I. podľa okresného súdu ako štatutár zhotoviteľa potvrdil, že postupovali podľa e-mailu zaslaného žalovaným, v rámci ktorého si tieto práce objednal. V týchto e-mailoch boli uvedené konkrétne pôdne bloky a konkrétne činnosti, ktoré sa mali spraviť, pričom štatutárny zástupca zhotoviteľa svedok I. považoval tieto e-maily od zástupcu žalovaného p. Beniaka z mája 2020 za objednávku diela. Podľa okresného súdu celková výmera týchto dielov bola 277,55 ha v lokalite Lutila a 263,48 ha v lokalite Slaská, kde malo byť na výmere 59,38 ha vykonávané pasenie dobytkom iného subjektu. Spolu teda bez plôch určených na pasenie bolo predmetom diela obrobenie plôch žalovaného o výmere 481,65 ha. Sporné medzi stranami podľa okresného súdu nebolo ani to, že činnosti boli vykonávané čiastočne nielen zhotoviteľom PDSK, ale čiastočne aj zamestnancom žalovaného, ktorý vykonával kosenie na niektorých plochách a podieľal sa na ukladaní balíkov vytvorených zhotoviteľom. Podľa okresného súdu skutočnosť, že predmetom diela bolo aj vytvorenie balíkov sena a senáže preukazuje jednak e-mail žalovaného z 30.05.2020 (č. I. 237 spisu) v ktorom uviedol, kde sa budú jednotlivé balíky ukladať, ale predovšetkým vyjadrenie samotného štatutárneho zástupcu zhotoviteľa p. I., ktorý pri výsluchu uviedol, že počas rokovaní medzi žalovaným ako objednávateľom a ním ako zhotoviteľom, ktoré predchádzali začiatku vykonávania prác, sa bavili o tom, že výsledným produktom má byť seno a senáž, pričom zhotoviteľ, t. j. PDSK mal vedomosť, že žalovaný chce toto využiť pre svoje potreby v rámci chovu dobytku a časť aj predať. Svedok I. podľa okresného súdu uviedol, že súčasťou objednávky bolo aj dorobenie balíkov sena a senáže a ich následný odvoz a uskladnenie.

10. Okresný súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi zmluvy bol dohodnutý aj spôsob určenia ceny diela na základe zaslania štatutárnym zástupcom zhotoviteľa p. I. zo dňa 01.06.2020 predsedovi predstavenstva žalovaného ako objednávateľovi prostredníctvom aplikácie WhatsApp jednotkových cien za hektár kosby, rozhodenia, riadkovania, lisovania a mulčovania, za hodinu mulčovania výklopným mulčovačom, balenia do fólie a uskladnenia balíkov, ako aj za zvoz balíkov podľa kusov a kilometrov, pričom žalovaný tieto jednotkové ceny v konaní nespochybnil.

11. Okresný súd ďalej dospel k záveru, že svedok I. vo svojej výpovedi ako zástupca zhotoviteľa potvrdil, že činnosti objednané žalovaným ako objednávateľom boli dohodnuté ako celok a došlo k dohode, že dielo sa malo odovzdať ako celok, to znamená na konci, všetky práce, ktoré boli predmetom objednávky. Okresný súd nemal preukázané tvrdenie žalobcu, že vôľou účastníkov zmluvy malo byť uzavretie rámcovej dohody o zmluve o dielo, na základe ktorej konkretizácia pôdnych dielov, na ktorých sa mali práce vykonávať, ako aj druh prác mali vyplývať následne z priebežnej ústnej komunikácie medzi žalovaným a zhotoviteľom a na základe ktorej mali byť následne uzatvárané jednotlivé čiastkové zmluvy o dielo. Podľa okresného súdu na základe zhodného vyjadrenia štatutárných zástupcov objednávateľa ako aj zhotoviteľa mal preukázané, že rozsah diela podľa výmery plôch určených na obrobenie bol jasne určený v čase uzavretia zmluvy o dielo v rozsahu 481,65 ha a nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že by sa v priebehu vykonávania prác menil rozsah diela v zmysle výmery týchto plôch. Podľa žalovaného ak došlo k nejakým dohodám o zmene rozsahu prác, jednalo sa o zmenu konkrétnych činností, ktoré sa mali vykonávať na jednotlivých plochách, avšak sa nejednalo o zmenu rozsahu plôch, ktoré mali byť obrobené. Okresný súd konštatoval, že nebolo sporné, že k dátumu 04.09.2020 neboli vykonané práce minimálne na kultúrnych dieloch a výmerách, ktoré predseda predstavenstva žalovaného uviedol v e-maile zo dňa 04.09.2020, ktoré neboli pomulčované ani pokosené, resp. nebola zobrať pokosená hmota spolu vo výmere 35,54 ha. Okresný súd konštatoval, že sa jednalo práve o tie plochy, o ktorých svedok I. ako štatutárny zástupca zhotoviteľa v komunikácii v aplikácii WhatsApp dňa 02.09.2020 písal predsedovi predstavenstva žalovaného ako objednávateľa, či má čas sa stretnúť zajtra, t. j. 03.09.2020, aby mu ukázal, čo zhotoviteľ vynechal. Na to predseda predstavenstva žalovaného odpísal, že má v pláne nedorobené plochy dňa 03.09.2020 osobne skontrolovať, na čo reagoval štatutárny zástupca zhotoviteľa tak, že nech si to kľudne prejde do konca týždňa a navrhol stretnutie v pondelok, t. j. 07.09.2020. Okresný súd konštatoval, že žalobca, ako aj svedok I. uvádzali, že vo vzťahu k týmto plochám mala byť uzavretá dohoda o zmene rozsahu diela medzi objednávateľom a zhotoviteľom s tým, že na nich zhotoviteľ nemá vykonať práce, pretože nemali byť v teréne dostupné. Okresný súd však konštatoval, že žalovaný poprel uzavretie takejto dohody o zmene rozsahu diela, t. j. vypustenie

predmetných plôch a podľa okresného súdu takáto dohoda zo žiadneho predloženého listinného dôkazu nevyplýva, pričom ani samotný štatutárny zástupca zhotoviteľa p. I. nevedel uviesť, kedy presne malo k takejto dohode dôjsť, ani v akej forme mala byť uzavretá. Okresný súd preto dospel k záveru, že nebola preukázaná existencia akejkoľvek dohody o zmene pôvodne dohodnutého rozsahu diela čo sa týka pôdnych dielov, na ktorých mali byť vykonávané dohodnuté práce, resp. ich výmery. Okresný súd preto uzavrel, že práce minimálne na predmetných uvedených pozemkoch o výmere 35,54 ha neboli urobené ani v čase, keď malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky na zaplatenie ceny diela zo zhotoviteľa na žalobcu, čo potvrdil aj svedok I..

12. Okresný súd reagoval v napadnutom rozhodnutí aj na obranu žalobcu a tvrdenie svedka I. podľa ktorých predmetné plochy objektívne nebolo možné obhospodáriť, pretože boli v teréne neprístupné. Podľa okresného súdu žalobca argumentoval nemožnosťou plnenia. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na do úvahy pripadajúce inštitúty počiatočnej nemožnosti plnenia podľa § 37 ods. 2 OZ, čo by spôsobovalo čiastočnú neplatnosť právneho úkonu a poukázal aj na prípadnú dodatočnú nemožnosť plnenia, pričom pri oboch inštitútoch sa jedná o nemožnosť plnenia objektivizovanú. Podľa okresného súdu žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, keď nepredložil žiadne dôkazy svedčiace o objektívnej nemožnosti plnenia záväzku svojho právneho predchodcu. Poukázal aj na to, že žalovaný vo svojom vyjadrení dňa 21.02.2022 uviedol konkrétny spôsob prístupu k týmto plochám, predložil v priebehu konania mapy, z ktorých tiež je možné tento prístup k pozemkom identifikovať. Žalovaný tiež predložil vlastné tabuľky s rozpisom plôch a výmer, na ktorých vykonal kosenie jeho zamestnanec a stroj žalovaného s tým, že po 04.09.2020 sám pokosil 4,81 ha na KD 1506/1 v KÚ Lutíla, celé KD 1004/1 A - 1, 1004/1 B-2 a 1101/1A-1 v k. ú. Slaská, čo sú práve tie nedokončené plochy zo strany zhotoviteľa, o ktorých tvrdil, že ich obrobiť nemožno. Okresný súd teda dospel k záveru, že žalobca nepreukázal nemožnosť splnenia záväzku zhotoviteľa v tejto časti.

13. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd vo vzťahu k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu neprihliadol na tú argumentáciu žalovaného, ktorá sa týkala okolností zmeny sídla a presťahovania do iných priestorov s tým, že podľa žalovaného predmetné faktúry a oznámenie o postúpení pohľadávky mu boli doručované na starú adresu, kde už nesídlil. Podľa okresného súdu uvedené faktúry, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky boli žalovanému nepochybne doručené následne v rámci ďalšej komunikácie so zhotoviteľom. Okresný súd však za dôvodnú považoval námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú namietal žalovaný z dôvodu, že v prejednávanej veci v čase údajného postúpenia pohľadávky Poľnohospodárskeho družstva Stará Kremnička na zaplatenie ceny diela na žalobcu (04.09.2020), takáto pohľadávka na zaplatenie ceny diela neexistovala.

14. K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie z dôvodu neexistencie pohľadávky, ktorá mala byť postúpená dňa 04.09.2020 zo zhotoviteľa na žalobcu okresný súd uviedol, že žalobca poukazoval judikatúru (R 119/2003, resp. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001), podľa ktorej prípadná platnosť a vôbec existencia zmluvy o postúpení pohľadávky nemá vplyv na povinnosť žalovaného plniť a ani na aktívnu legitímáciu žalobcu ako osoby, ktorej sa má plniť, keďže existuje relevantné oznámenie postupcu PDSK o postúpení pohľadávky. Podľa okresného súdu je možné sa stotožniť s tým, že za predpokladu platnosti predmetného postúpenia, by bola postúpená len pohľadávka na zaplatenie ceny diela, keďže bez súhlasu druhého účastníka zmluvy nemožno postúpiť celý právny vzťah, nakoľko jeho súčasťou sú aj vzájomné povinnosti. Preto aj v prípade platnosti postúpenia pohľadávky na zaplatenie ceny diela, by subjektom zodpovedným za vady diela naďalej zostal zhotoviteľ. Podľa okresného súdu však žalobca vyvodzuje z právnej úpravy a judikatúry nesprávne závery, že predpokladom aktívnej legitímácie v súdnom konaní nie je existencia zmluvy o postúpení pohľadávky ani jej platnosť, pričom má postačovať, pokiaľ postupca zaslal dlžníkovi relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky, pretože uvedené neplatí za každých okolností. Z ust. § 526 ods. 2 OZ vyplýva, že oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky je plnohodnotným legitimačným nástrojom, ktorý dlžníkovi záväzne identifikuje osobu postupníka a núti ho plniť výlučne nadobúdateľovi pohľadávky. Dlžník nemôže oznámenie postupcu lege artis ignorovať alebo požadovať od účastníkov cesie predloženie samotnej zmluvy o postúpení. To však neznamená, že dlžník v súdnom konaní nie je vôbec akýmkoľvek argumentami oprávnený namietat' neplatnosť alebo neexistenciu samotnej cesie. Dlžník môže okrem iného namietat', že postúpenie pohľadávky bolo v rozpore so zákonom alebo dohodou účastníkov (§ 525 OZ) a súd je povinný sa takýmito námietkami zaoberať. Podľa okresného súdu žalovaný počas takmer

celého priebehu konania namietal, že v čase údajného postúpenia žalovanej pohľadávky na zaplatenie ceny diela na žalobcu takáto pohľadávka na zaplatenie ceny diela neexistovala.

15. Vo vzťahu k vzniku povinnosti objednávateľa zaplatiť cenu diela okresný súd uviedol, že pokiaľ si v zmluve o dielo účastníci neupravili niečo iné, treba ust. § 548 ods. 1 ObZ o vzniku nároku na zaplatenie ceny vykladať v spojitosti s § 554 ods. 1 ObZ. V ust. § 548 ods. 1 ObZ je uvedené, že nárok na zaplatenie ceny vzniká vykonaním diela, ak zo zmluvy alebo z tohto zákona nevyplýva niečo iné. Z ust. § 554 ods. 1 ObZ vyplýva, že zhotoviteľ splní svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním objednávateľovi v dohodnutom mieste. Zhotoviteľovi vzniká nárok na zaplatenie ceny za dielo, ak bolo vykonané riadne. Pre platenie teda platí zásadná úprava vzniku nároku na zaplatenie dohodnutej ceny po vykonaní diela. V prejednávanej veci nebola podľa okresného súdu preukázaná akákoľvek dohoda o okamihu vzniku nároku na zaplatenie ceny diela, ktorou by sa objednávateľ a zhotoviteľ odchyľili od zákonnej úpravy. V konaní mal okresný súd nepochybne preukázané, že v čase údajného postúpenia pohľadávky na zaplatenie ceny diela (04.09.2020) ešte dielo nebolo dokončené (minimálne vykonanie prác na predmetných plochách o výmere 35,54 ha) a už vôbec nie odovzdané objednávateľovi. Dielo bolo objednané ako celok a účastníci zmluvy sa dohodli, že dielo sa aj odovzdá ako celok, na konci, všetky práce, ktoré boli predmetom objednávky. Podľa okresného súdu nebola preukázaná žiadna dohoda o zmene rozsahu diela čo sa týka plôch, ktoré bolo treba obrobiť a nebol preukázaný ani žiadny právny úkon žalovaného ako objednávateľa, ktorým by celé dielo prevzal. Naopak podľa vzájomnej komunikácie v aplikácii WhatsApp štatutárny zástupca zhotoviteľa chcel dňa 02.09.2020 ukázať objednávateľovi dovtedy nespracované plochy a následne dňa 03.09.2020 napísal objednávateľovi, nech si to v klude prejde do konca týždňa a navrhol stretnutie v pondelok (07.09.2020). Medzitým dňa 04.09.2020 boli zhotoviteľom vystavené predmetné faktúry na cenu diela, vrátane spotrebovaného materiálu a podľa tvrdení žalobcu ku dňu 04.09.2020 malo dôjsť k postúpeniu tejto pohľadávky na neho. Pritom objednávateľ v e-maile zaslanom zhotoviteľovi dňa 04.09.2020 o 20:58 hod. ho upozornil, že niektoré plochy stále nie sú spravené, pričom ich konkrétne označil. Štatutárny zástupca zhotoviteľa potvrdil, že tieto plochy v tom čase obrobené skutočne neboli. Okresný súd preto dospel k záveru, že zhotoviteľ svojvoľne dňa 04.09.2020 fakturoval cenu diela, hoci v tom čase ešte nebolo dokončené a teda nárok na zaplatenie akejkoľvek ceny mu dovtedy nevznikol (bez ohľadu na fakturovanú výšku), pričom v ten istý deň malo dôjsť k postúpeniu takejto neexistujúcej pohľadávky na žalobcu.

16. Okresný súd konštatoval, že jediným dôkazom, z ktorého má vyplývať aktívna vecná legitimácia žalobcu, je oznámenie zhotoviteľa o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2020 odkazujúce na zmluvu o postúpení zo dňa 04.09.2020, ktorá predložená nebola. Z tohto oznámenia vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť „pohľadávka z titulu neuhradených predmetných faktúr“. Okresný súd dospel k záveru, že sa tým myslela pohľadávka na zaplatenie ceny diela, ktorá však v tom čase neexistovala. Poukázal aj na to, že štatutárny zástupca zhotoviteľa (postupcu) sa pri výsluchu nevedel vyjadriť k obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky, k dátumu postúpenia pohľadávky, ani k tomu, či zmluvu o postúpení podpisoval 04.09.2020. Podľa okresného súdu preto nebolo ničím preukázané a ani nikým tvrdené, že by predmetom postúpenia malo byť niečo iné, ako v tom čase neexistujúca pohľadávka na zaplatenie ceny diela, resp. že by účastníci cesie dohodli nejaké osobitné podmienky, z ktorých by bolo možné vyvodit' platnosť postúpenia napriek uvedenému. Okresný súd preto dospel k záveru, že nebola preukázaná aktívna vecná legitimácia žalobcu a žalobu zamietol.

17. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd sa z dôvodu hospodárnosti konania bližšie nezaoberal posúdením toho, či predmetné dielo malo vady, ktoré žalovaný vytýkal a či za ne zhotoviteľ zodpovedá, ako ani uplatnenými nárokmi z vád v čase po údajnom postúpení pohľadávky. Tieto otázky by boli relevantné len v prípade, keby žalobcom domáhajúcim sa zaplatenia ceny diela bol samotný zhotoviteľ. Okresný súd vo všeobecnosti uviedol, že nedokončené dielo (teda nachádzajúce sa v stave, kedy ešte neboli vykonané všetky objednané činnosti, pričom ešte nedošlo k prevzatiu takéhoto nedokončeného diela objednávateľom), nemožno stotožňovať s vadným dielom. Ak aj objednávateľ prevzal dielo s vadami, nemení to na skutočnosti, že zhotoviteľ dielo nevykonal riadne. Podľa § 548 ods. 1 druhá veta ObZ nárok na zaplatenie ceny vzniká vykonaním diela a v zmysle § 554 ObZ vyplýva, že riadnym vykonaním diela sa rozumie dokončenie diela bez vád a jeho odovzdanie objednávateľovi. Prevzatie diela objednávateľom s vadami nie je preto riadnym vykonaním diela. Uplatnenie nároku zhotoviteľa na zaplatenie ceny na súde pred úplným odstránením vád je predčasné a objednávateľ by sa mohol úspešne brániť žalobe zhotoviteľa tým, že zhotoviteľ nesplnil podmienku riadneho dokončenia

diela a odkázal na dielo Ovečková, O. a kol. Obchodný zákonník, Veľký komentár, Bratislava, Wolters Kluwer, 2017, § 548).

18. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému, ako strane úspešnej, v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na ich náhradu v celom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi.

19. Voči uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Podľa žalobcu okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru o uzavretí zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným (správne malo byť uvedené medzi predchodcom žalobcu a žalovaným), predmetom ktorej malo byť vykonanie poľnohospodárskych prác na ploche 481,65 ha s tým, že v konaní nemal preukázané uzavretie rámcovej zmluvy medzi žalovaným a zhotoviteľom, na základe ktorej mali byť následne uzatvárané jednotlivé čiastkové zmluvy o dielo. Takéto zhodnotenie skutkového stavu je podľa žalobcu v rozpore s vykonaným dokazovaním. Podľa žalobcu zmluva o dielo bola uzavretá na základe objednávky a jej bližšej špecifikácie zaslanej e-mailami dňa 20.05.2020 a 21.05.2020 zo strany žalovaného predchodcovi žalobcu, s ktorými boli zaslané aj tabuľky s uvedením poľnohospodárskych dielov o výmere 481,65 ha a sprievodný list. V tomto sprievodnom liste okrem iného žalovaný uviedol, že chce do týchto prác zapojiť aj svojho farmára, ktorý je schopný nakosiť 15 - 20 ha. Podľa žalobcu preto neobstojí skutkové zistenie okresného súdu, že pôvodne dohodnutý rozsah diela predstavoval 481,65 ha, pretože celková výmera poľnohospodárskych plôch, na ktorých sa mali vykonávať poľnohospodárske činnosti bola síce v uvedenej výmere, avšak časť týchto prác mal vykonávať zamestnanec žalovaného v rozsahu 15 - 20 ha denne. Na základe uvedeného sprievodného listu je preto zrejmé, že PDSK ako predchodca žalobcu bude vykonávať poľnohospodárske činnosti na menšej ploche ako je 481,65 ha. Konkrétne plochy a činnosti medzi PDSK a žalovaným boli vždy komunikované ad hoc podľa potrieb žalovaného a tomu zodpovedala aj dohoda o cene diela, keď nebola dohodnutá pevná cena za dielo, ale jednotková cena, pričom predmetom fakturácie boli len skutočne vykonané práce. Keďže z dohody strán nevyplýva podľa žalobcu, že by predmetom diela bolo vykonanie poľnohospodárskych činností na ploche 481,65 ha, nemožno potom súhlasiť ani so záverom okresného súdu, že dielo nebolo ku dňu 04.09.2020 vykonané v celom rozsahu, keďže neexistovala dohoda na presnom rozsahu diela. Podľa žalobcu takéto nesprávne skutkové zistenie súdu bolo pritom základom pre ďalší jeho záver, že dňa 04.09.2020 neexistovala pohľadávka, ktorá bola predmetom fakturácie a teda postúpenie pohľadávky je neplatné, keďže predmetom postúpenia mala byť neexistujúca pohľadávka.

20. Žalobca v odvolaní nesúhlasil ani so skutkovým záverom okresného súdu, že nebola preukázaná dohoda medzi žalovaným a zhotoviteľom o vynechaní časti z výmery 481,65 ha z dôvodu ich nedostupnosti. Odkázal na časť svedeckej výpovede svedka I., ktorý poukazoval na existenciu takejto dohody medzi ním a štatutárnym zástupcom žalovaného p. Beniakom. Žalovaný síce poprel túto skutočnosť, s čím sa okresný súd stotožnil, keď považoval svedeckú výpoveď svedka I. za nedôveryhodnú, pretože svedok si nespomínal na presný čas uzavretia tejto dohody a nevedel uviesť, či sa tak dohodol ústne alebo písomne. Podľa žalobcu je však vzhľadom na odstup času takáto výpoveď prirodzená. Pokiaľ však mal žalovaný za to, že PDSK mal tieto plochy spracovať, mal na tomto vykonaní trvať. Žalovaný však na takomto plnení netrval, naopak poľnohospodárske práce na nich zabezpečil sám prostredníctvom svojho zamestnanca alebo tretích osôb bez toho, aby predtým u PDSK požadoval dokončenie prác a teda odstránenie vady.

21. Žalobca nesúhlasil ani so skutkovým tvrdením okresného súdu vo vzťahu k povinnosti PDSK ako zhotoviteľa dodať žalovanému výsledný produkt, a to seno a senáž. K tomuto záveru okresný súd dospel na základe vyjadrenia svedka, štatutárneho zástupcu zhotoviteľa p. I., ktorý potvrdil, že počas rokovaní medzi žalovaným a zhotoviteľom, ktoré predchádzali vykonaniu prác sa bavili, že výsledným produktom má byť seno a senáž, pričom zhotoviteľ mal vedomosť, že žalovaný chce toto použiť pre svoje potreby a časť aj predať. Žalobca poukázal na to, že je to v rozpore so svedeckou výpoveďou p. I., ktorý uviedol, že predmetom diela boli technické práce v podobe kosenia, mulčovania, ktoré čiastočne viedli k vytvoreniu balíkov sena a senáže podľa kvality dopestovaných produktov, porastov. Zo skutočnosti, že PDSK vedelo, čo bude výsledkom poľnohospodárskych prác, a to seno a senáž, nemožno vyvodiť, že predmetom dodania bolo seno a senáž, keď samotný produkt je závislý od kvality dopestovanej produkcie, ktorú dopestoval žalovaný. Žalobca poukázal na ďalšiu časť svedeckej výpovede p. I., ktorý uviedol, že zhotoviteľ nezodpovedal za kvalitu výsledných produktov, na čo sa nezaviazal a z ničoho to ani nevyplýva. Záver súdu o predmete diela je preto v rozpore aj s dojednanou cenou za

poľnohospodárske práce, ktorá nie je závislá od počtu dorobených balíkov sena a senáže, ale od výmery poľnohospodárskych plôch (kosenie, mulčovanie, balíkovanie), resp. od osobohodín pri ukladaní balíkov alebo od kilometrov pri zvoze balíkov.

22. Žalobca nesúhlasil ani so záverom okresného súdu, že dielo v čase 04.09.2020 nebolo dokončené (minimálne vykonanie prác na predmetných plochách o výmere 35,54 ha) a už vôbec nebolo odovzdané objednávateľovi. Podľa žalobcu je tento záver v rozpore s názorom súdu, že predmetom diela malo byť vyhotovenie balíkov sena a senáže. Žalovaný nepopieral, že mu PDSK dorobilo balíky sena a senáže v konkrétnych počtoch, ktoré boli uskladnené na jeho farme v Lutile a pokiaľ preto okresný súd uviedol, že predmetom diela bolo dorobenie balíkov sena a senáže a súčasne uvádza, že dielo nebolo odovzdané, hoci balíky sena a senáže boli uložené u žalovaného a teda získal možnosť s nimi nakladať, sú tieto závery navzájom rozporné a nemôžu popri sebe obstáť.

23. Žalobca ďalej vytýkal okresnému súdu nesprávne právne posúdenie veci pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná. Citoval časť odôvodnenia okresného súdu, podľa ktorého predmetom postúpenia mala byť „pohľadávka z titulu neuhradených predmetných faktúr“, pričom s poukazom na uvedené faktúry podľa okresného súdu možno dovodiť, že sa tým myslela pohľadávka na zaplatenie ceny diela, ktorá však v tom čase neexistovala. Žalobca poukázal aj na časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia podľa ktorého okresný súd nemal okresný ničím preukázané a v priebehu celého konania ani nebolo nikým tvrdené, že by predmetom postúpenia malo byť niečo iné, ako v tom čase neexistujúca pohľadávka na zaplatenie ceny diela. Vo vzťahu k identifikácii pohľadávky, ktorá mala byť predmetom postúpenia poukazyval žalobca na to, že sa nevyžaduje, aby v zmluve o postúpení pohľadávky bol aj odkaz na právny dôvod jej vzniku. Podľa žalobcu postúpenie pohľadávky sa realizuje bez účasti dlžníka a samotné oznámenie veriteľa PDSK o postúpení pohľadávky zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka, t.j. žalobcu bez ohľadu na platnosť a existenciu zmluvy o postúpení s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod R119/2003, ako aj na rozhodnutie sp. zn. 4Obo 210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postupnej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Podľa žalobcu preto nemá prípadná platnosť a vôbec existencia zmluvy o postúpení pohľadávky vplyv na povinnosť žalovaného plniť a ani na aktívnu legitímáciu žalobcu ako osoby, ktorej sa má plniť, keďže existuje relevantné oznámenie postupcu PDSK o postúpení pohľadávky na žalobcu. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom NS SR v citovaných rozhodnutiach žalobca citoval v odvolaní bod 36. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Záver okresného súdu, podľa ktorého žalovaný ako dlžník mohol namietať, že postúpenie pohľadávky bolo v rozpore so zákonom alebo s dohodou, pretože pohľadávka na zaplatenie ceny diela neexistovala a súd je povinný sa takýmito námietkami zaoberať, považoval žalobca za rozporný s vyššie uvedenou judikatúrou NS SR, ako aj s rozhodnutím NS ČR sp. zn. 29Cdo 1819/2011. Okresný súd pritom neodôvodnil odchýlku od ustálenej rozhodovacej praxe. Poukázal na to, že dôvodom zamietnutia žaloby nie je neexistencia pohľadávky, ale neplatnosť zmluvy o jej postúpení, teda dôvod, ktorý súd podľa judikatúry NS SR nemá skúmať. Pritom aj samotnú neexistenciu pohľadávky okresný súd vyvodil výlučne z toho, že podľa jeho názoru bola predmetom dohody strán zmluva o dielo na výkon poľnohospodárskych prác na ploche o výmere 481,65 ha, pričom tento záver je v rozpore s vykonaným dokazovaním.

24. Žalobca ďalej vytýkol okresnému súdu nesprávne posúdenie aplikácie § 548 ods. 1 ObZ v spojení s § 554 ods. 1 ObZ, keď mal za to, že nárok na zaplatenie ceny diela nevznikne, ak dielo nie je vykonané riadne. Odkázal na ust. § 554 ods. 1 ObZ, pričom podľa žalobcu riadnym ukončením sa rozumie dokončenie diela v dohodnutej lehote a bez väd a odkázal na ust. § 560 ObZ. Podľa právnej teórie platí, že skutočnosť, či je dielo vadné sa zisťuje porovnaním dosiahnutého výsledku vykonaného diela s vlastnosťami, ktoré boli uvedené v dohodnutom predmete zmluvy. Nevykonanie alebo nedodanie časti diela predstavuje jeho vadu. Podľa žalobcu ani prípadné nedodanie časti diela (hoci namietal nesprávne určenie predmetu diela) v zmysle výsledku dohodnutého v zmluve nemôže mať právne dôsledky tvrdené okresným súdom, t. j. že nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela. Nedorobok ako vada diela má následky predpokladané podľa § 564 ObZ v spojení s § 436 ObZ, t. j. objednávateľovi patrí nárok z väd podľa jeho voľby a v závislosti od toho, či je zmluva porušená podstatným alebo nepodstatným spôsobom. Odkázal na ust. § 324 ods. 3 ObZ, v zmysle ktorého zo základného pravidla, že záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní riadne a včas, sú ustanovené výnimky v zmysle § 324 ods. 2 a 3 ObZ. V zmysle citovaného ustanovenia potom v tomto prípade záväzok nezaniká, ale mení sa jeho obsah tak,

ako to zodpovedá právam veriteľa a povinnostiam dlžníka zo zodpovednosti za vady. Potom platí, že aj poskytnutím vadného plnenia môže zhotoviteľovi vzniknúť nárok na zaplatenie ceny diela. Jednotlivé práva a povinnosti, vrátane práva na zaplatenie ceny diela a povinnosti cenu diela zaplatiť sa však oproti pôvodnej dohode menia spôsobom zodpovedajúcim nárokom z väd. V prípade voľby nároku vo forme odstránenia väd diela je vznik nároku na zaplatenie ceny diela podmienený odstránením väd diela. V prípade voľby nároku na zľavu z ceny diela patrí zhotoviteľovi nárok na zaplatenie ceny diela znížený o zľavu z ceny diela, ako je uvedené v § 439 ods. 2 ObZ. Podľa žalobcu platí, že nárok na zaplatenie ceny diela patrí zhotoviteľovi aj v prípade vykonania diela s vadami, pričom tento nárok ako jednotlivé právo/povinnosť tvoriace súčasť záväzkového vzťahu ako celku sa následne mení podľa uplatnených nárokov z väd diela tak, že v prípade voľby nárokov z väd odstránením väd sa okamih vzniku nároku posúva na okamih do okamihu odstránenia vady, v prípade voľby nároku z väd dodaním náhradného diela sa okamih vzniku nároku posúva do okamihu dodania náhradného diela, v prípade voľby nároku z väd zľavou z ceny diela sa tento nárok zníži o výšku zľavy z ceny diela k okamihu zaplatenia ceny diela a v prípade voľby nároku z väd odstúpením od zmluvy tento nárok zaniká a je nahradený nárokmi podľa § 348 ObZ. Je to pritom objednávatel', ktorému patrí voľba nárokov z väd diel.

25. Podľa žalobcu záver okresného súdu, že vznik nároku na zaplatenie ceny diela je podmienený riadnym dodaním diela bez väd v spojení so skutočnosťou, že dielo je dodané s vadami a voľba nárokov z väd diela patrí objednávatel'ovi, by viedol k absurdnému záveru, kedy oznámenie o vadách diela bez voľby nárokov z väd vylučuje uplatňovanie nároku zhotoviteľa na zaplatenie ceny diela. Poukázal na to, že žalovaný mal oznámiť vady diela e-mailom dňa 04.09.2020, nároky z väd diela však uplatnil až listom zo dňa 13.04.2021 a ak by žalovaný vôbec nepristúpil k voľbe nároku z väd diela, podľa súdu by PDSK nikdy nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela. Okresným súdom vykonané posúdenie vedie k neudržateľnému záveru, že oznámením väd diela bez voľby nárokov z väd diela sa objednávatel' môže vyhnúť povinnosti zaplatiť cenu diela, a to bez ohľadu na charakter vady diela. Jedná sa o formalistický neudržateľný záver v rozpore s účelom právnej normy. Žalovaný dňa 04.09.2020 oznámil žalobcovi vady diela, nie vady vykonávania diela. Predpokladom oznámenia väd diela je však dokončenie diela, pretože len dokončené dielo môže mať vady. Nie je totiž možné porovnať dosiahnutý výsledok nevykonaného diela s vlastnosťami dohodnutými v predmete zmluvy. Podľa žalobcu nevykonanie časti diela alebo nedodanie časti tovaru je vadou diela, čo konštatuje aj právna teória, ktorá vady množstva (dodaním menšieho množstva) uvádza ako faktickú vadu plnenia. Poukázal na to, že kým v prípade čiastočného nedodania tovaru, ktoré vyplýva z dokladu alebo z vyhlásenia, nejde o vadu tovaru, ale o omeškanie, tak v druhom prípade, t. j. pri čiastočnom nedodaní tovaru, ktoré nevyplýva z dokladu alebo z vyhlásenia ide o množstevnú vadu a kupujúcemu patria nároky z väd. V takom prípade by žalovanému ku dňu 04.09.2020 patrili nároky vyplývajúce z omeškania zhotoviteľa PDSK, keď nevykonanie diela vyplýva z dokladu alebo z vyhlásenia zhotoviteľa alebo nároky z väd diela. Z konania žalovaného, kedy tento e-mailom zo dňa 04.09.2020 oznámil vady diela vrátane väd množstva je zrejmé, že žalovaný v tomto čase považoval dielo za vykonané. V opačnom prípade by sa nedomáhal väd diela, ale nárokov vyplývajúcich z omeškania s vykonaním diela. Podľa žalobcu preto okresný súd nesprávne zistený skutkový stav nesprávne aplikoval právnu normu, ust. § 548 ods. 1 ObZ v spojení s § 554 ods. 1 ObZ bez toho, aby prihliadol na charakter voľby nárokov z väd ako na právnu skutočnosť, ktorá má za následok zmenu záväzkového právneho vzťahu podľa § 324 ods. 3 ObZ. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania, alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

26. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podľa ním zo dňa 25.07.2022. V ňom uviedol, že napadnuté rozhodnutie netrpí žiadnymi vadami, ktoré žalobca namieta a ktoré by odôvodňovali jeho zmenu alebo zrušenie. Žalovaný v tomto vyjadrení poprel tvrdenia žalobcu v odvolaní, keďže sú v rozpore so skutkovým a právnym stavom. Žalovaný sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím a jeho odôvodnením a toto považoval za vecne správne. Podľa neho sa žalobca opätovne odvoláva na tie isté argumenty, na ktoré sa odvolával aj v konaní pred okresným súdom. Žalovaný uviedol, že sa stotožňuje v celom rozsahu s odôvodnením a závermi okresného súdu o neexistencii pohľadávky, ktorá mala byť predmetom postúpenia ku dňu 04.09.2020. Podľa žalovaného dielo bolo vykonané na menšej ploche ako bola dohodnutá medzi zhotoviteľom a žalovaným, pričom k žiadnej dohode o vynechaní časti výmery medzi zmluvnými stranami nedošlo. Irelevantné je, že časť výmery obrobil hospodár žalovaného, ktorý zrealizoval inú výmeru (56,87 ha v k.ú. Lutíla + 89,32 ha v k.ú. J.) ako uvádzal žalobca v rozsahu 45 ha. Podľa žalovaného však jeho zamestnanec a stroj vykonával vždy len niektorú čiastkovú operáciu vedúcu k dorobeniu sena/senáže (kosenie, nakladanie balíkov) a na túto činnosť nadväzovali ďalšie

operácie, ktoré vykonávali stroje a zamestnanci zhotoviteľa (obracanie, zhrňovanie, balíkovanie, zvoz na farmu žalovaného). Celkovú výmeru 481,65 ha zadenovaných v objednávke nie je teda matematicky možné ponížiť. Stroj a zamestnanec žalovaného tvorili súčasť viacerých strojov a na seba nadväzujúce operácie výrobných liniek, ktorej výsledným produktom bolo seno a senáž. Dohodnutá plocha výmery na ktorej mal zhotoviteľ vykonať dielo bola jasne zadenovaná a po celú dobu výkonu nebola zmenená. Došlo len k prispôsobeniu jednotlivých činností na daných plochách z dôvodu nedodržania termínov zo strany zhotoviteľa.

27. Tvrdenie svedka I. o dohode o vynechaní výmery z dôvodu, že časť výmery sa nedala obrobiť bola vyvrátená žalovaným, a to dôkazmi, že určitá časť výmery bola obrobená samotným žalovaným, alebo tretími osobami. Žalovaný zopakoval skutkové tvrdenia o nedodržaní termínov zo strany zhotoviteľa pri činnostiach na ktorých výkon sa zaviazal. Zhotoviteľ predmetné dielo nedokončil a všetky plochy, ktorý žalovaný dňa 04.09.2020 v e-maile p. I.ovi v bode 9. vytkol ako neobrobené, musel žalovaný obrobiť vo vlastnej réžii alebo prostredníctvom tretích osôb po 04.09.2020, a to aj po opakovaných výzvach voči zhotoviteľovi aby dielo dokončil a preto nie je na mieste tvrdenie žalobcu, že žalovaný netrval na dokončení diela. Tieto zvyšné plochy musel obžalovaný obrobiť aby predišiel škodám a prípadným sankciám.

28. Žalovaný súhlasil aj so záverom súdu prvej inštancie, že zhotoviteľ zodpovedá za kvalitu diela, keď zhotoviteľ vedel, že balíky sena a senáže chcel žalovaný použiť pre vlastnú potrebu, resp. na ďalší predaj. Podľa žalovaného predmetom diela boli nielen práce, ale aj vytvorenie balíkov sena senáže. Túto skutočnosť preukazuje e-mail žalovaného zo dňa 21.05.2020 a 30.05.2020, kde v tabuľkových prílohách žalovaný uviedol, na ktorých kultúrnych dieloch sa má dorobiť seno, na ktorých senáž, ktoré treba pomulčovať a taktiež akým spôsobom sa má uskladniť finálny produkt - seno a senáž a táto skutočnosť vyplýva aj z vyjadrenia samotného štatutárneho zástupcu zhotoviteľa p. I. ako svedka pri jeho výsluchu, keď potvrdil, že počas rokovaní predchádzajúcich začatiu vykonávania prác sa bavili so žalovaným o tom, že výsledným produktom má byť seno a senáž. Súčasťou objednávky bolo aj dorobenie balíkov sena a senáže, ich následný odvoz a uskladnenie, čo svedok I. pri výsluchu uviedol. Skutočnosť, že predmetom diela boli práce ako aj dorobenie balíkov sena a senáže vyplýva aj zo samotných faktúr, ktoré sú predmetom sporu. Z nich vyplýva, že zhotoviteľ fakturoval aj práce ako balenie hmoty lisom, uskladnenie senáže, zvoz balíkov a taktiež spotrebný materiál k službám, ktoré realizoval pre žalovaného, slúžiacich na zabalenie balíkov sena a senáže. Túto skutočnosť potvrdili vo svojich výsluchoch aj zástupca žalovaného Ing. Boris Beniak a jeho zamestnanec D. T..

29. Žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že vo faktúrach, ktoré sú predmetom tohto konania je uvedený dátum dodania 31.08.2020, pričom žalovaný ešte dňa 02.09.2020 zistil, že práce neboli realizované na všetkých kultúrnych dieloch. Súpis prác zaslaný mailom p. I.om dňa 25.08.2020 nepovažuje žalovaný za správny. V komunikácii dňa 02.09.2020 v aplikácii WhatsApp pritom sám p. I. priznáva, že všetky práce stále nie sú zrealizované, navrhoval stretnutie „nech ti ukážem, čo sme vynechali“. Navrhoval stretnutie 07.09.2020, pričom už dňa 04.09.2020 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Z uvedeného vyplýva, že dielo nebolo vykonané v dohodnutej výmere. Žalovaný zopakoval, že dohodnuté dielo bolo dohodnuté ako celok, avšak nebolo dokončené. Nárok na zaplatenie ceny diela vzniká až vykonaním diela, pričom pod riadnym vykonaním sa rozumie dokončenie diela bez väd a jeho odovzdanie objednávateľovi. Prevzatie diela s vadami nie je riadnym vykonaním diela. Odovzdaním a prevzatím diela s vadami nedošlo k splneniu záväzku právneho predchodcu žalobcu ako zhotoviteľa a nevzniklo mu právo na zaplatenie ceny diela.

30. Žalovaný poukázal na to, že predpokladom platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je spôsobilý predmet postúpenia. Pohľadávka spôsobilá na postúpenie je taká, ktorá v deň postupu nezanikla a s ktorou je veriteľ oprávnený disponovať. Pohľadávka sa postupuje v stave, v akom existovala v čase postúpenia. Predpokladom však je, že sa jedná o pohľadávku určitú, t.j. identifikovateľnú a existujúcu. Ako vyplýva z rozsudku, je zrejme, že došlo v danej veci k postúpeniu neexistujúcej pohľadávky a v tejto časti postúpenej pohľadávky je zmluva o postúpení pohľadávky podľa § 39 OZ neplatná. Napadnuté rozhodnutie nie je v rozpore s rozhodovacou praxou uvedenou žalobcom, keď okresný súd skúmal existenciu a platnosť pohľadávky, ktorej sa malo postúpenie týkať. Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Keďže na žalobcu bola postúpená len pohľadávka na základe vystavených faktúr a nie aj práva a povinnosti zo zmluvy o diele uzavretej medzi zhotoviteľom a žalovaným, nie je žalobca oprávnený vyjadrovať sa k vadám

diela a k nárokom z väd diela. Žalobca si uplatňuje len nárok na zaplatenie z postúpenej pohľadávky a nemá právo jednať o nárokoch z väd diela so žalovaným, ktorý si uplatnil nároky z väd diela v čase, keď považoval zhotoviteľ dielo za dokončené. Žalovaný vyzýval zhotoviteľa a upomínal ho, že niektoré výmery nie sú obrobené podľa zmluvy a vadu diela a nároky z nich si uplatnil voči zhotoviteľovi v čase, kedy zhotoviteľ prestal so žalovaným komunikovať a dielo prestal vykonávať, keď zhotoviteľ považoval toto dielo už za dokončené.

31. Žalovaný ďalej poukázal na časť odvolania žalobcu týkajúcu sa nároku na zaplatenie ceny diela, ak má toto vady, pričom okresný súd sa v rámci sporu touto problematikou nezaoberal a preto je zo strany žalovaného irelevantné sa k tomuto vyjadrovať. Žalovaný poukázal na to, že žalobca sa vôbec nevyjadril k faktúre VS XXXXX na sumu 11.372,45 Eur, ktorá je podľa žalovaného nesprávne vyúčtovaná s duplicitne uvedenou DPH.

32. Žalovaný ďalej uviedol, že sa stotožňuje so záverom okresného súdu, podľa ktorého neexistovala pohľadávka spôsobilá na postúpenie a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatná. Dlžník je podľa žalovaného oprávnený namietat' a domáhat' sa skúmania existencie pohľadávky. Názor žalobcu, že oznámenie o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie pohľadávky, je podľa žalovaného v tomto prípade nesprávny. Záver okresného súdu o neexistencii pohľadávky a nemožnosti ju postúpiť je správny. Zopakoval, že podľa jeho názoru nebolo postúpenie urobené vážne, pretože aj po dátume 04.09.2020, t.j. po postúpení pohľadávky, ohľadne splnenia záväzku so žalovaným komunikoval zhotoviteľ ako vystaviteľ faktúr a zúčastňoval sa aj na ďalších vzájomných rokovaniach, pričom žiadal o úhradu dlžnej sumy nie v prospech žalobcu, ale v prospech zhotoviteľa, t.j. PDSK. Namietal, že postúpenie je v rozpore s dobrými mravmi, keďže jeho zmyslom bolo zabrániť žalovanému započítat' si pohľadávky vzniknuté z dôvodu vadného plnenia a vzniku škody. Na základe uvedeného navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne a priznať žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

33. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 16.08.2022. V ňom uviedol, že žalovaný len reprodukuje skutočnosti už uvádzané počas celého konania a neuvádza nové skutočnosti ani novú argumentáciu. Pokiaľ však žalovaný v bode 9. svojho vyjadrenia uvádzal, že prevzal dielo s vadami, ale jeho odovzdaním a prevzatím s vadami nedošlo k splneniu záväzku predchodcu žalobcu, potom podľa žalobcu práve prevzatím diela s vadami sa záväzkový vzťah založený medzi žalovaným a PDSK zmenil spôsobom zodpovedajúcim voľbe nárokov z väd podľa § 324 ods. 3 OBZ.

34. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 22.08.2022. V ňom uviedol, že v danej veci nie je možné aplikovať ustanovenie § 324 ods. 3 ObZ, keďže žalovaný mal právo odstúpiť od zmluvy a toto aj využil a nedošlo k zmene právneho vzťahu medzi žalovaným a PDSK. Uviedol, že trvá na všetkých svojich písomných a ústnych vyjadreniach a okresný súd vec správne právne posúdil a náležite zistil skutkový stav.

35. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 278 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

36. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 51.770,98 Eur s prísl. na základe dvoch faktúr vystavených dňa 04.09.2020, a to faktúry č. 2020/UC/600/00000XXXXX s variabilným symbolom XXXXX na sumu 40.398,53 Eur s DPH splatnej dňa 18.09.2020 za vykonané poľnohospodárske práce a faktúry č. 2020/UC/600/0000062028 s variabilným symbolom 62028 na sumu 11.372,45 Eur s DPH, splatnej dňa 18.09.2020 za spotrebný materiál poskytnutý spolu s vyššie uvedenými službami. Uvedené sumy vyúčtoval na ťarchu žalovaného právny predchodca žalobcu, subjekt Poľnohospodárske družstvo Stará Kremnička, ktorý ako zhotoviteľ sa pre žalovaného ako objednávateľa zaviazal vykonať konkrétne dohodnuté poľnohospodárske činnosti na konkrétne určených pozemkoch (kultúrne, resp. pôdne diely) v určenej výmere na základe dvoch e-mailových objednávok z mája 2020 žalovaného ako objednávateľa adresovaných Poľnohospodárskemu družstvu Stará Kremnička ako zhotoviteľovi (ďalej aj „zhotoviteľ“ alebo „PDSK“) a na základe cenovej ponuky odoslanej PDSK dňa 01.06.2020 a akceptovanej žalovaným. Z vyššie uvedených objednávok, prílohou

ktorých boli aj konkrétne výmery pozemkov, na ktorých sa mali vykonávať poľnohospodárske činnosti s určením druhu týchto činností, vrátane cien navrhnutých zhotoviteľom, okresný súd dospel k záveru o preukázaní uzavretia zmluvy o dielo medzi žalovaným ako objednávateľom a PDSK ako zhotoviteľom. V deň vystavenia uvedených faktúr zhotoviteľ PDSK ako postupca vystavil aj oznámenie, ktorým žalovanému ako objednávateľovi oznámil postúpenie pohľadávky z týchto dvoch faktúr na žalobcu. Žalobca uplatnil vyššie uvedenú pohľadávku voči žalovanému ako postupník. V priebehu konania žalovaný namietal nedokončenie diela ako aj vady vykonaného diela vo vzťahu ku kvalite sena a senáže. Podľa žalovaného ku dňu 04.09.2020 nebolo dielo zhotoviteľom vykonané v celom dohodnutom rozsahu výmer, dielo malo vady, zhotoviteľovi preto nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela a z tohto dôvodu namietal neexistenciu pohľadávky, ktorá mala byť predmetom postúpenia ku dňu 04.09.2020 a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

37. Žalobca v priebehu celého konania namietal tvrdenia žalovaného a poukazoval na skutočnosť, že ku dňu ukončenia diela a postúpenia pohľadávky neboli zo strany žalovaného voči zhotoviteľovi uplatnené včas vady diela, neboli uplatnené nároky z väd diela, zhotoviteľovi vznikol nárok na zaplatenie ceny diela, pretože aj v prípade väd diela sa mení obsah záväzku spôsobom zodpovedajúcim vzniknutým a uplatneným nárokom objednávateľa z vadného plnenia podľa § 324 ods. 3 ObZ. Tvrdil, že žalovanému ako dlžníkovi neprináleží oprávnenie namietat' platnosť alebo neexistenciu zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže aktívna vecná legitímácia podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR je daná bez ďalšieho oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky, ktoré v danom prípade realizoval zhotoviteľ dňa 04.09.2020. Súd preto nemá možnosť zaoberať sa platnosťou alebo neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistenciu a aktívna vecná legitímácia žalobcu je založená už oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky na postupníka, t. j. na žalobcu.

38. Okresný súd sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadal s uplatneným nárokom a procesnou obranou žalovaného tak, že na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru o platnom uzavretí zmluvy o dielo medzi žalovaným ako objednávateľom a PDSK ako zhotoviteľom na základe e-mailových objednávok žalovaného zo dňa 21.05.2020 a 30.05.2020 s presne určenou výmerou a dohodnutými činnosťami, na ktoré sa zhotoviteľ na nich zaviazal vykonať. Dospel k záveru, že ku dňu 04.09.2020 dielo zo strany zhotoviteľa vykonané a dokončené nebolo, čo vyplýva z komunikácie prostredníctvom aplikácie WhatsApp zo strany samotného štatutárneho zástupcu zhotoviteľa p. I., ako aj z identifikácie nespracovaných pozemkov, ktorú realizoval žalovaný v bode 9. e-mailu dňa 04.09.2020, v ktorom presne identifikoval konkrétne parcely a ich výmery nespracované k tomuto dátumu zo strany zhotoviteľa. V časti nespracovaných pozemkov okresný súd konštatoval, že na strane žalovaného sa nemohlo jednať ani o počiatočnú a ani dodatočnú nemožnosť plnenia, keďže v konaní bolo preukázané, že následne samotný žalovaný alebo tretie osoby poverené žalovaným tieto pozemky spracovali. Keďže dospel k záveru o nedokončení diela k 04.09.2020, nezaoberal sa vadami diela namietanými žalovaným vo vzťahu ku kvalite balíkov sena a senáže, čo považoval za nadbytočné, keďže k dokončeniu diela nedošlo a teda ani k vzniku nároku na zaplatenie ceny diela, ktorá pohľadávka mala byť predmetom postúpenia medzi žalobcom ako postupníkom a zhotoviteľom ako postupcom. Ďalej dospel k záveru, že vzhľadom na neexistenciu pohľadávky na zaplatenie ceny diela z dôvodu, že ku dňu postúpenia, ktorý stav je relevantný pri posudzovaní nároku žalobcu, nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela, t. j. pohľadávka, ktorá neexistuje nemohla byť predmetom postúpenia a preto nemal v konaní preukázané platné postúpenie pohľadávky zo zhotoviteľa na žalobcu. Na základe záveru o neexistujúcej pohľadávke a nepreukázaní platného postúpenia dospel k záveru o nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu a žalobu z tohto dôvodu zamietol.

39. Vzhľadom na odvolacie dôvody posudzoval odvolací súd závery okresného súdu o nevykonaní diela ako celku ku dňu 04.09.2020 a prípadných dôsledkov tohto záveru na nárok uplatnený žalobcom. Na základe žalobcom vymedzených odvolacích dôvodov odvolací súd posudzoval aj záver okresného súdu o neexistencii pohľadávky spôsobilej na postúpenie ku dňu 04.09.2020 a z toho vyplývajúci záver o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Pri posudzovaní napadnutého rozhodnutia odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom, ktorý odvolací súd považoval za správny a zistený v dostatočnom rozsahu, ktorý nebolo potrebné meniť a ani dopĺňať a na ktorý odvolací súd odkazuje.

40. Podľa § 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

41. Podľa § 324 ods. 1 ObZ záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

42. Podľa § 324 ods. 3 ObZ, ak dlžník poskytne vadné plnenie a veriteľ nemá právo odstúpiť od zmluvy alebo toto právo nevyužije, mení sa obsah záväzku spôsobom, ktorý zodpovedá nárokom veriteľa vzniknutým z vadného plnenia, a záväzok zaniká ich uspokojením.

43. Podľa § 536 ods. 1 ObZ zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávatel sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

44. Podľa § 536 ods. 2 ObZ dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

45. Podľa § 536 ods. 3 ObZ cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

46. Podľa § 548 ods. 1 ObZ objednávatel je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu v čase dojednanom v zmluve. Pokiaľ zo zmluvy alebo z tohto zákona nevyplýva niečo iné, vzniká nárok na cenu vykonaním diela.

47. Podľa § 554 ods. 1 veta prvá ObZ zhotoviteľ splní svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela objednávatelovi v dohodnutom mieste, inak v mieste ustanovenom týmto zákonom.

48. Podľa § 560 ods. 1 ObZ dielo má vady, ak vykonanie diela nezodpovedá výsledku určenému v zmluve.

49. Podľa § 560 ods. 4 ObZ, ak spočíva dielo v zhotovení veci, platia obdobne ustanovenia § 420 až 422 a § 426.

50. Podľa § 420 ods. 1 a 2 ObZ predávajúci je povinný dodať tovar v množstve, akosti a vyhotovení, ktoré určuje zmluva, a musí ho zabaliť alebo vybaviť na prepravu spôsobom určeným v zmluve. Ak zmluva neurčuje akosť alebo vyhotovenie tovaru, je predávajúci povinný dodať tovar v akosti a vyhotovení, ktoré sa hodí na účel určený v zmluve, alebo ak tento účel nie je v zmluve určený, na účel, na ktorý sa taký tovar spravidla používa.

51. Podľa § 422 ods. 1 veta prvá ObZ ak predávajúci poruší povinnosti ustanovené v § 420, má tovar vady.

52. Podľa § 562 ods. 1 ObZ objednávatel je povinný predmet diela prezrieť alebo zariadiť jeho prehliadku podľa možnosti čo najskôr po odovzdaní predmetu diela.

53. Podľa § 37 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný.

54. Podľa § 575 ods. 1 a 2 OZ, ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne. Plnenie nie je nemožné, najmä ak ho možno uskutočniť aj za sťažených podmienok, s väčšími nákladmi alebo až po dojednanom čase.

55. Podľa § 352 ods. 4 ObZ nemožnosť plnenia je povinný preukázať dlžník

56. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

57. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

58. Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

59. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie výhradne v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v podanom odvolaní.

60. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu a vykonaného dokazovania dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. V konaní a postupe súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd vady a okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami strán sporu, dostatočne zistil skutkový stav vecí, tento správne vyhodnotil a dospel k správne záveru o neexistencii pohľadávky predchodcu žalobcu PDSK na zaplatenie ceny diela ku dňu 04.09.2020 v dôsledku čoho nemal preukázanú platnosť postúpenia pohľadávky a z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobu zamietol. S takýmto skutkovým a právnym zhodnotením vecí sa odvolací stotožňuje.

61. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovým ako aj právnym zhodnotením žalobcom uplatneného nároku v napadnutom rozhodnutí. V celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Z dôvodu rozsahu a obsahu odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

62. Okresný súd správne posúdil vzťah medzi žalovaným a predchodcom žalobcu ako obchodnoprávny v rámci ktorého došlo medzi nimi k uzavretiu zmluvy o dielo na základe dvoch e-mailových objednávok žalovaného z mája 2020 a cenovej ponuky predchodcu žalobcu zo dňa 01.06.2020 akceptovanej žalovaným.

63. Žalobca v odvolaní vytýkal nesprávne skutkové zistenie okresného súdu o predmete takto uzavretej zmluvy o dielo, keď podľa žalobcu záver okresného súdu o výmere 481,65 ha vyplývajúcej z tabuliek pripojených k uvedeným dvom e-mailom z mája 2020 zo strany žalovaného nezodpovedá skutočnosti, keďže v sprievodnom texte samotný žalovaný poukazoval na to, že chce do týchto prác zapojiť aj svojho farmára, ktorý je schopný nakosiť 15-20 hektárov denne. Na základe takéhoto tvrdenia žalobcu o nesprávnom určení rozsahu predmetu diela, mal okresný súd dospieť aj k nesprávne záveru, že dielo ku dňu 04.09.2020 nebolo vykonané v celom rozsahu. S takýmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje.

64. Odvolací súd poukazuje na to, že údaje v e-mailoch žalovaného z mája 2020 a pripojených prílohách, obsahujúcich aj konkrétne výmery kultúrnych dielov, neboli v konaní sporné. Samotný svedok p. I. vo svojej výpovedi uviedol, že tieto e-maily považoval za objednávky žalovaného na základe ktorých potom PDSK ako zhotoviteľ postupoval pri vykonávaní prác. Tvrdenia žalobcu o nesprávnom skutkovom zistení o rozsahu výmery na ktorej sa mali vykonávať poľnohospodárske činnosti smerovali k spochybneniu záveru okresného súdu, že ku dňu 04.09.2020 dielo nebolo vykonané v celom rozsahu. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že bez ohľadu na to, či predmetom zmluvy o dielo bola výmera 481,65 ha, alebo sa jednalo o výmeru nižšiu, nesporné v konaní bolo to, že žalovaný v e-maile zo dňa 04.09.2020 v bode 9. jednoznačne identifikoval šesť pozemkov s konkrétnym označením a výmerami, ktoré PDSK k tomuto dátumu stále nespravilo, t.j. nespracovalo. Tomuto oznámeniu predchádzalo vyjadrenie samotného štatutárneho zástupcu zhotoviteľa PDSK prostredníctvom aplikácie WhatsApp zo dňa 02.09.2020, v ktorom oznámil žalovanému, že mu chce ukázať plochy, ktoré vynechal. Bez ohľadu na výhrady žalobcu o celkovej výmere, ktorá mala byť predmetom zmluvy o dielo, je však nesporné to, že konkrétne žalovaným vytýkané parcely v e-maile zo dňa 04.09.2020 PDSK ako zhotoviteľ nevykonala k tomuto dátumu, pričom práve tie parcely, ktoré uviedol žalovaný v tomto e-maile, boli predmetom zmluvy o dielo uzavretej medzi žalovaným a PDSK, čo v konaní sporné nebolo.

65. Podľa odvolacieho súdu žalobcom spochybňovaná výmera, ktorá mala byť predmetom zmluvy o dielo a z toho vyplývajúce namietanie záveru okresného súdu o nevykonaní diela v celom rozsahu ku dňu 04.09.2020 je v rozpore s vykonaným dokazovaním a zisteným skutkovým stavom. Výhrada žalobcu voči skutkovému zisteniu okresného súdu o celkovej výmere, ktorá mala byť predmetom zmluvy o dielo je irelevantná vo vzťahu k správne záveru okresného súdu, že práve tie výmery a kultúrne diely, t. j. pozemky, ktoré boli žalovaným vytknuté dňa 04.09.2020 v e-maile pod bodom č. 9. boli predmetom zmluvy o dielo, čo sporné nebolo a práve táto konkrétna identifikácia parciel, ktoré zo strany PDSK ako zhotoviteľa obrozené a zrealizované neboli, viedli okresný súd k správne záveru o nevykonaní diela zo strany PDSK v celom rozsahu ku dňu 04.09.2020. Na tento správny skutkový záver o nevykonaní diela v celom rozsahu nemá vplyv žalobcom uplatnená výhrada vo vzťahu ku celkovej výmere 481,65 ha, ktorá podľa okresného súdu mala byť predmetom zmluvy o dielo. Navyše, ako bolo uvedené vyššie, vzhľadom k tomu, že samotný štatutárny zástupca PDSK považoval tieto e-maily z mája 2020 spolu s prílohami a v nich uvedenými výmerami za objednávky, súhlasí odvolací súd so správne zhodnoteným zisteným skutkovým stavom okresným súdom, že predmetom zmluvy o dielo medzi žalovaným a PDSK bola poľnohospodárska činnosť a súvisiace úkony na výmere v rozsahu 481,65 ha, pretože aj keď niektoré výmery mal a aj vykonal zamestnanec žalovaného, jednalo sa len o časť týchto úkonov, t. j. napr. kosenie, pričom PDSK sa zaviazalo aj na vykonávanie iných na to nadväzujúcich činností, ako len kosenia na dohodnutých výmerách. Okresný súd správne poukázal na to, že na základe súhlasného vyhlásenia štatutárnych zástupcov žalovaného ako objednávateľa a PDSK ako zhotoviteľa bol rozsah diela určený na obrobenie v rozsahu 481,65 ha. Pokiaľ došlo k nejakým dohodám o zmene rozsahu prác, jednalo sa o zmeny konkrétnej činnosti, t. j. jej druhu, ktorý mal byť vykonávaný na jednotlivých parcelách zamestnancom žalovaného, avšak nejednalo sa o zmenu rozsahu plôch, ktoré mali byť spracované. Na túto výhradu nesprávneho skutkového zistenia, ktoré nemalo vplyv na vecne správny záver okresného súdu o nevykonaní diela v celom rozsahu ku dňu 04.09.2020 preto odvolací súd neprihliadol.

66. Žalobca v odvolaní nesúhlasil ani so záverom okresného súdu o nepreukázaní dohody o vynechaní určitej výmery pozemkov z predmetu diela z dôvodu nemožnosti ich obrobenia pre nedostatočný prístup. Poukazoval pritom na svedeckú výpoveď svedka I. s tým, že ak mal teda zhotoviteľ obrobiť aj tieto pozemky, tak mal na splnení tejto povinnosti žalovaný aj trvať, čo však neurobil. S takýmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje.

67. Okresný súd správne z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dohoda o vynechaní určitej výmery preukázaná nebola, keď zo žiadneho dôkazu nevyplýva potvrdenie tvrdenia žalobcu a výpovede svedka I. o existencii dohody o vynechaní tých výmer, ktoré podľa tvrdenia žalobcu nebolo možné obrobiť z dôvodu nedostatočného prístupu. Žalovaný, ako správne uviedol okresný súd, poprel takéto tvrdenia a zo žiadneho dôkazu existencia takejto dohody o vypustení určených parciel nevyplýva. Okresný súd správne vyhodnotil zistený skutkový stav a odvolací súd na podporu jeho záveru poukazuje na to, že štatutárny zástupca zhotoviteľa PDSK p. I. ešte v komunikácii prostredníctvom aplikácie WhatsApp dňa 02.09.2020 (č.l. 112pv) sám jednoznačne oznamoval žalovanému ako objednávateľovi, že určité pozemky vynechal, t. j. nespracoval. Z tohto oznámenia samotného štatutárneho zástupcu zhotoviteľa ani ku dňu 02.09.2020 nevyplýva existencia akejkoľvek dohody medzi zmluvnými stranami o vynechaní týchto pozemkov z dohodnutého rozsahu činností zhotoviteľa. Naopak, dňa 04.09.2020 žalovaný, keď ešte nemal vedomosť o existencii zhotoviteľom vystavených faktúr a o postúpení pohľadávok, jednoznačne oznamoval zhotoviteľovi, že stále eviduje nevykonanie činností zhotoviteľa na konkrétnych šiestich parcelách. Ani z tejto bezprostrednej komunikácie štatutárnych zástupcov objednávateľa a zhotoviteľa k dátumu údajného postúpenia pohľadávky 04.09.2020 žiadna dohoda o vypustení konkrétnych pozemkov z ich obrobenia zo strany zhotoviteľa nevyplýva. Aj v tejto časti je preto zhodnotenie skutkového stavu okresným súdom správne, zodpovedajúce obsahu spisu a vykonanému dokazovaniu.

68. Žalobca ďalej vytykal nesprávny skutkový záver okresného súdu, ktorý uviedol, že povinnosťou predchodcu žalobcu, t. j. PDSK bolo dodať žalovanému aj výsledný produkt, a to seno a senáž. Tento záver odôvodnil okresný súd na základe výpovede svedka štatutárneho zástupcu zhotoviteľa p. I., ktorý poukázal na obsah rokovaní predchádzajúcich začatí vykonávania prác, keď zhotoviteľ mal vedomosť o tom, že výsledným produktom má byť seno a senáž. Okresný súd správne poukázal aj na objednávky obsahujúce ako prílohy tabuľky so zoznamom pôdnych dielov s uvedením výmer a činností, ktoré sa mali na nich vykonať (kosenie na seno a senáž, mulčovanie), na vystavené faktúry, v ktorých okrem iných činností zhotoviteľ účtoval aj fóliovanie senáže, zvoz balíkov, uskladnenie

senáže v priestoroch objednávateľa. Okresný súd konštatoval, že okrem poľnohospodárskych činností (mulčovanie trávnych plôch, ich kosenie a následne spracovanie pokosenej trávy), predmetom zmluvy o dielo bol aj výsledný produkt, t. j. balíky sena a senáže. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje. Podľa odvolacieho súdu nielen z vyjadrenia štatutárneho zástupcu zhotoviteľa p. I., nielen z obsahu objednávok a faktúr a popisu činností v nich uvedených, ale aj vzhľadom na samotný charakter týchto činností, t. j. kosenie a následné spracovanie logicky vyplýva, že výsledkom činnosti spracovania bola aj dohoda o sieťovaní, balíkovani produktu, t. j. pokosenej trávy, čoho logickým dôsledkom je konkrétny hmotne zachytený výsledok takejto činnosti, a to balíky sena a senáže. Akýkoľvek iný záver by bol nelogický, keď predmetom činnosti zhotoviteľa bolo okrem mulčovania aj spracovanie pokosenej trávy práve vo forme balíkov sena a senáže. Ani na túto námietku nesprávneho skutkového zistenia odvolací súd neprihliadol.

69. Odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd neuviedol, že výhradným predmetom zmluvy bolo vytvorenie balíkov a senáže, keď správne v bode 31. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia najprv konštatoval a definoval rozsah poľnohospodárskych činností na ktoré sa zhotoviteľ zaviazal s tým, že predmetom bol aj samotný výsledný produkt, t. j. balíky sena a senáže.

70. Odvolací súd sa nestotožnil ani s výhradou žalobcu, ktorý vytýkal okresnému súdu nesprávne skutkové zistenie, že dielo k 04.09.2020 zo strany zhotoviteľa nebolo dokončené minimálne v rozsahu prác na plochách o výmere 35,54 ha. Žalobca poukázal na to, že tento skutkový záver je v rozpore s názorom súdu, že predmetom diela malo byť vyhotovenie balíkov sena a senáže. Ako už bolo uvedené okresný súd neuviedol, že výhradným predmetom zmluvy o dielo bolo vyhotovenie balíkov sena a senáže, keď uviedol v bode 31. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že predmetom diela boli konkrétne poľnohospodárske činnosti výsledkom ktorých bol aj hmotne zachytený výsledok. Odôvodnenie okresného súdu nie je ani rozporuplné ani protichodné, naopak vychádza z vykonaného dokazovania a správne zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu veci o nevykonaní diela v dohodnutom rozsahu minimálne vo výmere 35,54 ha ku dňu 04.09.2020.

71. Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovým záverom okresného súdu, že ku dňu 04.09.2020 dielo vykonané nebolo v rozsahu v akom sa ho zhotoviteľ zaviazal vykonať.

72. Žalobca ďalej v odvolaní vytýkal okresnému súdu jeho nesprávny záver o neplatnosti postúpenia pohľadávky, pričom zároveň poukazoval aj na predpoklady postúpenia pohľadávky, ktorým je určitosť a identifikovateľnosť postupovanej pohľadávky.

73. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom okresného súdu o identifikácii pohľadávky, ktorá mala byť predmetom postúpenia medzi zhotoviteľom a žalobcom. Ako správne uviedol okresný súd jediným dokladom nachádzajúcim sa v súdnom spise je oznámenie zhotoviteľa zo dňa 04.09.2020 adresované žalovanému, že postupuje „pohľadávku z titulu neuhradených predmetných faktúr“. Okresný súd správne konštatoval, ako to vyplýva z tvrdení samotného žalobcu v priebehu celého konania, že touto pohľadávkou mohla byť len žalobcom tvrdená pohľadávka na zaplatenie ceny diela. Žiadna iná pohľadávka, ako správne uviedol okresný súd, nemala byť predmetom postúpenia, keďže žiadna strana toto ani netvrdila a ani to preukázané nebolo. Okresný súd teda správne identifikoval, že pohľadávka ktorá mala byť postúpená zhotoviteľom na žalobcu mala byť pohľadávkou na zaplatenie ceny diela, ktorá mala vzniknúť zhotoviteľovi voči žalovanému ku dňu 04.09.2020. Takto identifikovaná pohľadávka nebola nikým namietaná. Pokiaľ sa teda žalobca v odvolaní vyjadroval k predpokladom postúpenia pohľadávky, ktorá musí byť určitá, k týmto tvrdeniam sa odvolací súd bližšie nevyjadruje, pretože identifikácia postúpenej pohľadávky medzi stranami sporu sporná nebola a okresný súd ju správne definoval ako pohľadávku predchodcu žalobcu voči žalovanému na zaplatenie ceny diela.

74. Žalobca ďalej v odvolaní namietal s odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR nesprávny záver okresného súdu a jeho postup, keď sa tento zaoberal otázkou existencie alebo neexistencie postúpenej pohľadávky a dospel k záveru o jej neexistencii a o nepreukázaní platnosti postúpenia. Žalobca znovu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R/119/2003, ako aj sp. zn. 4Obo/210/2001 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo/1890/2011, podľa ktorých v prípade oznámenia postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávok je založená aktívna legitímácia postupníka a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok.

75. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd postupoval správne keď sa zaoberal námietkami a tvrdením žalovaného o neexistencii pohľadávky, t. j. procesnou obranou o neexistencii spôsobilých pohľadávky na postúpenie. Podľa odvolacieho súdu žalobcom uvádzaná judikatúra nie je v danej veci aplikovateľná.

76. Predmetom postúpenia pohľadávky môže byť len pohľadávka existujúca (nemusí byť splatná, môže byť aj premlčaná, môže vzniknúť v budúcnosti) a len existujúca pohľadávka je spôsobilým predmetom postúpenia. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MObdov/6/2006 okrem iného vyplýva: „Predmetom postúpenia môže byť len existujúca pohľadávka a môže to byť iba právo zo záväzkového vzťahu, nie právo vecné alebo iné právo absolútnej povahy“. Z ďalšieho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/83/2007 vyplýva: „Podmienkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je spôsobilý predmet postúpenia, t.j. postupiteľná pohľadávka“. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R/46/2009 okrem iného vyplýva: „Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietať a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, ale dlžník by mohol namietať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi síce neoznámil, avšak postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na takéto rozlišovanie (dualitu) v postavení dlžníka (porovnaj R/119/2003) nemožno nájsť v oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného ustanovenia však nemožno činiť záver, že „dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník“. V ustanovení § 526 a ani na inom mieste Občiansky zákonník nerozlišuje takéto dve postavenia dlžníka z hľadiska jeho možnosti namietať neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.“ Z ďalšieho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R/60/2018 (1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018) tiež vyplýva: „Uvedený judikát (z predchádzajúceho textu tohto rozhodnutia vyplýva, že sa jedná o judikát R/119/2003) nevylučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.“ Aj keď sa posledne uvedený judikát týka spotrebiteľských sporov, je v ňom uvedené všeobecné pravidlo možnosti preskúmania platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok za predpokladu postúpenia v rozpore so zákonom.

77. Podľa odvolacieho súdu preto okresný súd postupoval správne, keď sa vyporiadaval a reagoval na procesnú obranu žalovaného, ktorý tvrdil neexistenciu pohľadávky ku dňu jej postúpenia, na základe čoho dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže neexistujúca pohľadávka nemohla byť spôsobilým predmetom postúpenia s účinkom založenia aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. S týmto záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

78. Ak uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR umožnili prieskum zmluvy o postúpení pohľadávok, napriek existencii oznámenia postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávok za predpokladu, ak sa jedná o postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore so zákonom, o to viac podľa odvolacieho súdu je potrebné zaoberať sa a reagovať na konkrétny skutkový stav, pokiaľ na základe vykonaného dokazovania dospeje súd k záveru, že neexistovala žiadna pohľadávka v čase postúpenia spôsobilá na jej postúpenie.

79. Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že vo vzťahu k posudzovaniu účinkov postúpenia pohľadávky medzi postupcom a postupníkom je relevantná zmluva o postúpení pohľadávok, ku ktorej účinnosti nastáva zmena v osobe veriteľa. Aj keď zmluva o postúpení pohľadávky v prejednávanej veci predložená nebola, zo žiadnych tvrdení strán sporu nevyplýva, že by malo dôjsť k posunutiu účinnosti postúpenia pohľadávky po dátume 04.09.2020. Naopak, tým, že postupca ako zhotoviteľ vystavil dňa 04.09.2020 oznámenie o postúpení pohľadávky, je potrebné vychádzať zo záveru, že k tomuto dátumu malo byť zamýšľané postúpenie pohľadávky účinné medzi postupcom a postupníkom - žalobcom.

80. Odvolací súd tým mienil poukázať na skutočnosť, že rozhodujúcim okamihom pri posudzovaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, je okamih účinného postúpenia pohľadávky medzi postupcom a postupníkom.

81. Pohľadávka sa postupuje v stave v akom sa nachádza ku dňu účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom a postupníkom a preto k tomuto okamihu okresný súd správne posudzoval existenciu postupovanej pohľadávky a v tej súvislosti dôsledky na aktívnu legitimáciu žalobcu. Pokiaľ žalobca v odvolaní vytýkal súdu, že dôvodom zamietnutia žaloby podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je neexistencia pohľadávky, ale neplatnosť zmluvy o jej postúpení teda dôvod, ktorý okresný súd podľa judikatúry NS SR nemá ani skúmať, s takýmto záverom sa odvolací súd nestotožnil. Pokiaľ okresný súd správne dospel k záveru o neexistencii pohľadávky v čase, keď malo dôjsť k jej postúpeniu, t. j. ku dňu 04.09.2020, pričom predpokladom postúpenia pohľadávky je, aby sa jednalo o postupiteľnú, t.j. existujúcu pohľadávku, potom logickým dôsledkom v zmysle § 525 ods. 2 OZ je, ako uviedol okresný súd, nepreukázanie platnosti postúpenia pohľadávky, ako dôsledok zisteného skutkového stavu o neexistencii pohľadávky, ktorá mala byť predmetom postúpenia. V odôvodnení okresného súdu odvolací súd žiaden rozpor nevidel a ani rozpor s judikatúrou Najvyššieho súdu SR, ako bolo uvedené vyššie.

82. Žalobca ďalej v odvolaní vytýkal okresnému súdu nesprávnu aplikáciu § 548 ods. 1 ObZ v spojení s § 554 ods. 1 ObZ, keď okresný súd konštatoval, že nárok na zaplatenie ceny diela nevznikne, ak dielo nie je vykonané riadne. Žalobca poukazoval na ustanovenie § 324 ods. 3 ObZ a na zmenu v obsahu vzájomných práv a povinností v prípade vadného plnenia. S takýmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil.

83. Okresný súd dospel vo svojom rozhodnutí (bod 37. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) k záveru, že zhotoviteľovi PDSK nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela, keďže v prejednávanej veci nebola preukázaná akákoľvek dohoda o okamihu vzniku nároku na zaplatenie ceny diela inak, ako podľa zákona a nepochybne bolo preukázané, že v čase údajného postúpenia dňa 04.09.2020 dielo nebolo dokončené minimálne v rozsahu na plochách o výmere 35,54 ha a už vôbec nebolo odovzdané objednávateľovi. Okresný súd správne na základe zisteného skutkového stavu, vykonaného dokazovania a na základe zhodného tvrdenia štatutárnych zástupcov zhotoviteľa a objednávania dospel k záveru, že dielo bolo dohodnuté ako celok. To znamená, že sa malo odovzdať ako celok na konci po jeho vykonaní. Okresný súd správne konštatoval, že samotný štatutárny zástupca zhotoviteľa dňa 02.09.2020 chcel ukázať žalovanému nespracované plochy, ktoré „vynechal“, dňa 03.09.2020 (prostredníctvom aplikácie WhatsApp) mu navrhol, aby si to „prešiel“ do konca týždňa (06.09.2020) a štatutárny zástupca žalovaného mailom dňa 04.09.2020 zhotoviteľovi oznámil, ktoré konkrétne plochy a v akých konkrétnych výmerách zhotoviteľ stále nespravil, t.j. nevykonal. Samotný štatutárny zástupca zhotoviteľa, ako to správne uviedol okresný súd, teda potvrdil, že tieto plochy ku dňu 04.09.2020, t. j. ku dňu postúpenia pohľadávky spracované neboli a napriek tomu podľa okresného súdu zhotoviteľ svojvoľne dňa 04.09.2020 fakturoval cenu diela, hoci toto ako celok nebolo dokončené a nárok na zaplatenie akejkoľvek ceny mu do tohto okamihu nevznikol. Na základe záveru, že nárok na zaplatenie ceny diela zhotoviteľovi nevznikol z dôvodu nevykonania diela v celom dohodnutom rozsahu ku dňu 04.09.2020, dospel okresný súd k záveru o neexistencii pohľadávky, ktorá mala byť ku dňu 04.09.2020 postúpená. V bode 39. okresný súd uviedol, že z dôvodu hospodárnosti sa preto bližšie už nezaoberal vadami diela a ani uplatnenými nárokmi z väd po údajnom postúpení pohľadávky. Okresný súd v bode 39. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že nedokončené dielo pri ktorom nedošlo ani k jeho prevzatiu, nie je možné stotožňovať s vadným dielom. Doplnil, že aj keby došlo k prevzatiu diela s vadami, nedošlo tým k riadnemu ukončeniu diela a uplatnenie nároku na zaplatenie ceny diela pred odstránením väd je predčasné. Odvolací súd udáva, že tvrdenie a procesný útok žalobcu je zameraný na výklade nárokov zhotoviteľa v prípade vadného plnenia. Okresný súd však správne poukázal na to, že sa vadami diela nezaoberal, keď dospel k záveru o tom, že dielo dokončené nebolo, čím nedošlo ani k vzniku nároku na zaplatenie ceny diela podľa § 548 ods. 1 s použitím § 554 ObZ. S takýmto záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

84. Z obsahu správ svedka I., štatutárneho orgánu zhotoviteľa PDSK, z aplikácie WhatsApp zo dňa 02.09.2020 a 03.09.2020 (č.l. 112pv a č.l. 113) vyplýva, že tento mienil ukázať žalovanému, čo vynechal, t.j. ktoré plochy nespracoval, navrhol žalovanému, aby si to prešiel do konca týždňa (06.09.2020) a navrhoval stretnutie v pondelok (t.j. 07.09.2020). Žalovaný reagoval mailovou správou dňa 04.09.2020 (č.l. 76), v ktorej v bode 9. uviedol, že stále k tomuto dňu eviduje nevykonanie konkrétnych činností na konkrétne uvedených pozemkoch (kultúrnych dieloch) s presne určenou výmerou, spolu v rozsahu 35,54 ha. Podľa odvolacieho súdu z tejto komunikácie nevyplýva ani ukončenie diela ako celku a ani

jeho odovzdanie v celom dohodnutom rozsahu ku dňu 04.09.2020, t.j. ku dňu postúpenia pohľadávky, ako to správne uviedol aj okresný súd v napadnutom rozhodnutí.

85. Z tejto komunikácie podľa odvolacieho súdu vyplýva neukončenie diela v celom dohodnutom rozsahu ku dňu 04.09.2020 a nevyplýva z nej tvrdenie žalobcu o odovzdaní neukončeného a už vôbec nie dokončeného diela ku dňu 04.09.2020. Z komunikácie zhotoviteľa zo dňa 02.09.2020 a zo dňa 03.09.2020 nevyplýva, že zhotoviteľ dielo odovzdal k 04.09.2020 (navrhol žalovanému overenie vynechaných častí do konca týždňa, t.j. 06.09.2020 a stretnutie v pondelok, t.j. 07.09.2020) a už vôbec z nej nevyplýva odovzdanie celého diela, keďže sám oznamoval „vynechanie“ určitých plôch. Z vyjadrenia žalovaného v e-maile zo dňa 04.09.2020 tiež nevyplýva prevzatie diela ku dňu 04.09.2020 a už vôbec nie v celom rozsahu, keď v ňom zhotoviteľovi oznámil, že „dodnes“ (t.j. k 04.09.2020) niektoré KD (kultúrne diely) nie sú spravené a stále eviduje nedostatky nevykonania konkrétnych činností na ploche o výmere 35,54ha. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu vyplýva nevykonanie diela v celom rozsahu ku dňu 04.09.2022, z vyjadrení zhotoviteľa a žalovaného nevyplýva k tomuto dňu odovzdanie a prevzatie diela, a to ani v „nedokončenom“ stave (keďže žalovaný k tomuto dňu vytyka zhotoviteľovi, že stále k tomuto dňu nie sú vykonané dohodnuté činnosti v celom rozsahu), ako uviedol aj okresný súd v bode 39. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. K tomuto dátumu sa preto dielo nachádzalo v nedokončenom stave bez jeho odovzdania a prevzatia medzi objednávateľom a zhotoviteľom, ako správne uviedol okresný súd. Práve dátum žalobcom tvrdeného postúpenia pohľadávky 04.09.2020 je podstatný pre posúdenie nároku žalobcu, keďže žalobca mal k tomuto dňu nadobudnúť pohľadávku od zhotoviteľa na zaplatenie ceny diela, avšak k tomuto dňu dielo vykonané a dokončené nebolo a v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že žalobca vstúpil aj do iných práv zhotoviteľa diela. Podstatným pre rozhodnutie o nároku žalobcu teda bolo posúdenie existencie pohľadávky, t.j. nároku na zaplatenie ceny diela ku dňu 04.09.2020 a okresný súd správne dospel k záveru, že k tomuto dátumu nárok na zaplatenie ceny diela nevznikol.

86. Skutkový stav v prejednávanej veci je taký, čo sporné nebolo, že štatutárny zástupca zhotoviteľa dňa 02.09.2020 prostredníctvom aplikácie WhatsApp jednoznačne oznámil žalovanému ako objednávateľovi, že určité parcely vynechal, t.j. nespracoval a dňa 03.09.2020 navrhol žalovanému, aby si to „prešiel“ do konca týždňa (06.09.2020). Z tohto vyjadrenia je zrejmé, že zhotoviteľ si bol vedomý svojej povinnosti spracovať aj tieto plochy, avšak tak neurobil, čo objednávateľovi oznámil a ponechal mu čas do 06.09.2020 na overenie nevykonanej časti diela. Následne však ešte pred uplynutím ním navrhutej lehoty na overenie stavu nevykonania diela vystavil už dňa 04.09.2020 faktúry na zaplatenie ceny diela a zároveň k tomuto dňu mal aj postúpiť pohľadávku z týchto faktúr na žalobcu. Po uvedených oznámeniach zhotoviteľa nasleduje identifikácia „vynechaných plôch“, t. j. časti nevykonaného diela na základe e-mailového oznámenia žalovaného zo dňa 04.09.2020, v ktorom zhotoviteľovi oznamuje, že stále nie sú spravené konkrétne plochy, pričom toto oznámenie bolo vykonané v čase, keď žalovaný nemal vedomosť o vystavených faktúrach od zhotoviteľa a ani o postúpení pohľadávky.

87. Okresný súd správne dospel k záveru, že na základe zisteného skutkového stavu dielo k dátumu 04.09.2020, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, vykonané a dokončené ako celok nebolo, nedošlo ani k jeho odovzdaniu a prevzatíu v nedokončenom stave a postupoval správne, keď sa z tohto dôvodu bližšie nezaoberal posúdením, či dielo malo vady, pretože podstatný bol jeho správny záver o nevykonaní diela v celom rozsahu, t.j. nedokončení diela a jeho neprevzatí v takomto stave ku dňu 04.09.2020. Ako správne uviedol okresný súd relevantným okamihom posudzovania konkrétneho skutkového stavu, t.j. nevykonania diela v celom rozsahu je dátum 04.09.2020 a k tomuto dňu okresný súd správne posudzoval existenciu pohľadávky, ktorá mala byť k tomuto dňu postúpená od zhotoviteľa na žalobcu. K tomuto dátumu dielo vykonané v celom rozsahu nebolo na základe samotného vyhlásenia zhotoviteľa zo dňa 02.09.2020. Pretože vykonanie diela bolo dohodnuté ako celok, potom k dátumu 04.09.2020 nemohol zhotoviteľovi vzniknúť v súlade s § 548 ods. 1 a § 554 ObZ nárok na zaplatenie ceny diela. Ak zhotoviteľovi takýto nárok na zaplatenie ceny diela nevznikol, nemohla byť pohľadávka na zaplatenie ceny diela spôsobilým predmetom postúpenia na žalobcu. Okresný súd postupoval správne, keď dospel k záveru o neexistencii pohľadávky zhotoviteľa na zaplatenie ceny diela ku dňu 04.09.2020, ktorá mala byť postúpená na žalobcu, v čoho dôsledku nie je preukázaná vecná aktívna legitimácia žalobcu v konaní a okresný súd preto správne žalobu zamietol.

88. Podľa odvolacieho súdu, ako správne uviedol aj okresný súd, je nadbytočné sa zaoberať ďalšími úkonmi a postupmi, prípadne nekonaním vo vzťahu k uplatňovaniu nárokov z väd diela žalovaným

po dátume 04.09.2020, pretože tieto nároky smerujú nie voči žalobcovi, ale voči zhotoviteľovi, pričom v konaní nebolo ani len tvrdené, že by žalobca mal vstúpiť aj do iných práv zhotoviteľa, okrem nadobudnutia pohľadávky na zaplatenie ceny diela. Vo vzťahu k žalobcovi a ním uplatnenému nároku je preto podstatné posúdenie stavu a existencie pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť dňa 04.09.2020. Nároky z vadného diela, resp. z jeho omeškania sú predmetom vzťahu medzi žalovaným a zhotoviteľom a pri posudzovaní žalobcovho nároku je podstatné len to, či k dátumu 04.09.2020 zhotoviteľovi vznikol k tomuto okamihu nárok na zaplatenie ceny diela a či pohľadávka z tohto nároku mohla byť na žalobcu postúpená k tomuto dňu. Ako bolo uvedené vyššie, k tomuto dňu nárok na zaplatenie ceny diela zhotoviteľovi nevznikol a preto ani pohľadávka na zaplatenie ceny diela nemohla byť predmetom postúpenia ku dňu 04.09.2020.

89. Žalobca v odvolaní poukazoval na to, že dodanie menšieho množstva tovaru môže spôsobovať faktickú vadu plnenia za predpokladu, ak čiastočné nedodanie tovaru nevyplýva z dokladu alebo z vyhlásenia zhotoviteľa, avšak aj v prípade vadného plnenia zhotoviteľovi vzniká nárok na zaplatenie ceny diela modifikovaný o nároky objednávateľa vzniknuté z vadného plnenia. V prípade, ak čiastočné nedodanie tovaru vyplýva z dokladu alebo z vyhlásenia zhotoviteľa potom o vadu tovaru nejde, ale ide o omeškanie so zvýšnou časťou plnenia. Podľa odvolacieho súdu nie je v prejednávanej veci dôvod na aplikáciu ust. § 422 ods. 2 ObZ, t.j. zaoberať sa prípadnými množstevnými vadami, resp. omeškaním s vykonaním diela, pretože podstatným bolo posúdenie stavu diela k 04.09.2020, kedy dielo nebolo vykonané v celom rozsahu a nebolo preukázané jeho odovzdanie a prevzatie k tomuto dátumu, t.j. nebol preukázaný vznik nároku na zaplatenie ceny diela podľa § 548 ods. 1 s použitím § 554 ods. 1 ObZ. Pred jeho ukončením, odovzdaním a prevzatím nie je dôvod posudzovať jeho vady, navyše pokiaľ nároky z väd diela sú nárokmi medzi žalovaným a zhotoviteľom, ktorý nie je stranou sporu, pričom nebolo ani len tvrdené, že žalobca vstúpil do všetkých práv zhotoviteľa. V konaní bolo podstatné len to, či zhotoviteľovi nárok na zaplatenie ceny diela ku dňu postúpenia pohľadávky 04.09.2020 vznikol, čo preukázané nebolo.

90. Nad rámec uvedeného odvolací súd udáva, že ak by aj mal posudzovať nárok na cenu diela z hľadiska omeškania zhotoviteľa, ktorý vyhlásil dňa 02.09.2020, že určité časti „vynechal“, t.j. nevykonal (§ 422 ods. 2 s použitím § 560 ods. 4 Obz), t.j. jeho vyjadrenie z tohto dňa by bolo posúdené ako vyhlásenie o dodaní diela v menšom rozsahu, ani v takom prípade by zhotoviteľovi nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela, pretože k 04.09.2020 by bol v omeškaní s vykonaním diela ako celku.

91. Z uvedených dôvodov, okresným súdom v bode 39. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia konštatovaný záver ohľadne nároku zhotoviteľa v prípade prevzatia vadného diela, je v prejednávanej veci nad rámec posudzovania nároku žalobcu, pretože podstatné je správne skutkové zistenie okresného súdu s jeho správnym právnym záverom, že dokončené dielo ku dňu postúpenia pohľadávky nebolo, čím nedošlo k vzniku nároku na zaplatenie ceny diela a teda nemohlo dôjsť ani k postúpeniu neexistujúcej pohľadávky na žalobcu. Napriek uvedenému a nad rámec nevyhnutného posúdenia nároku žalobcu odkazuje odvolací súd na dielo Štenglová, Plíva, Tomsa a kolektív: Obchodný zákonník, Komentár, C.H.Beck, 9 vydání 2004, str. 1195-6 z ktorého vyplýva: „Pokiaľ totiž bude dohodnuté zaplatenie vo väzbe na splnenie záväzku, nevznikne pri vadnom plnení právo na zaplatenie. Pokiaľ by doba vzniku práva na zaplatenie nebola v zmluve dohodnutá a použilo by sa ustanovenie druhej vety ods. 1 (§ 548), je možné tiež požadovať platenie len pri bezvadnom plnení, pretože dielo, ktoré je vadné, nie je možné podľa § 554 ods. 1 považovať za dielo vykonané“. Uvedený záver, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje a ktorý sa zhoduje so záverom, ktorý citoval okresný súd z iného diela v bode 39. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, uviedol odvolací súd nad rámec dôvodov, ktoré ho viedli k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia, keďže v danom prípade okresný súd postupoval správne, keď neposudzoval vady diela, pretože dielo považoval ku dňu postúpenia pohľadávky 04.09.2020 za nedokončené.

92. Okresný súd preto rozhodol správne keď žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorý odvodzoval svoje postavenie veriteľa na základe nadobudnutia postúpenej pohľadávky, ktorá v čase postúpenia neexistovala.

93. Žalobca podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu, t.j. aj voči druhej výrokovej vete, ktorou okresný súd priznal žalovanému ako úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Okresný súd postupoval v zmysle zásady úspechu v spore podľa §

255 ods. 1 CSP a keďže žalobu zamietol, žalovaný bol úspešný a preto mu správne priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

94. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

95. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ustanovením § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP a priznal žalovanému, ako úspešnej strane v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

96. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).